

ನೇಸರು

ತಿಂಗಲೋಲೆ

₹ 5/-

GES 20
August 2017

Nesaru Tingalole

Vol. XXXV - 8

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ

THE MYSORE ASSOCIATION, BOMBAY

393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai - 400 019. | Tel.: 2402 4647, 2403 7065

Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com

ಒಂದು ದಿನ ಮಾಳಶೇಷ್ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲನಲ್ಲ....

ಮೇ ತಿಂಗಳಿನ ಬಿಸಿಲಿನ ಧಾಣಿಯಿಂದ ಬೇಸತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಿನ ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಾ ಇದ್ದೆವು. ಎಲ್ಲರದು ಒಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಜೋಶಿಯವರೆ ಈ ಸಲ ಮಳೆಗಾಲದ ಪ್ರವಾಸ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು ಅಂತ. ನಾನೇನೋ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಈ ಸಲ ಮಾಳಶೇಷ್ ಪರ್ವತದ ಅಡಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಅಂತ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪವೇನೋ ರಮ್ಯ ಮನೋಹರ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಂತೂ

ಅತಿ ಸುಂದರ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಸುಂದರ ಜಲಪಾತಗಳು. ಜಲಪಾತಗಳು, ತೋರೆಗಳು ನದಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಅದೂ ಸಹ ಕೆಲವು ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ.

ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಹಾಗೂ ಅಹಾದ ನಗರ ಜೋಡಣೆಯರಸ್ತೆ ಮಾಳಶೇಷ್ ಮುಖಾಂತರ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಸುಮಾರು 2200 ಅಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಂಬಯಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು 150 ಕಿ. ಮಿ. ಅಂತರದಲ್ಲಿದೆ. ಚಾರಣರಿಗಂತು ನೋಡಲೇ ಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳ. ಅದರ ಸಮೀಪ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ, ಗಡ, ಶಿವನೇರಿ ಕೋಟೆ (ಶಿವಾಜಿ ಮಹಾರಾಜರು ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳ) ಒಂಪಲ್‌ಗಾಂವ್ ಡ್ಯಾಂ ಇನ್ನಿತರ ನೋಡಲೇ ಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿವೆ. ಅದು ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಪಶುಪಕ್ಷಿಯ ಬೀಡಾಗಿದೆ ಮಾಳಶೇಷ್ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿ. ಸುಮಾರು 250 ಸಿ.ಮಿ. ನಷ್ಟು ಮಳೆ ಬೀಳುವ ಕಾರಣ, ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲ ನದಿಗಳು ಮುಂಬೈ ಜನರಿಗೆ ನೀರಿನ ಆಧಾರ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವಾಗಲೆ ನಾಯಿ ಕೋಡೆಗಳಂತೆ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಉಳಿದ ಯಾವುದೇ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಂದು ಸಂಜೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂತು ಕಡೆಗೆ ರವಿವಾರ 23 ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ

ಹೊರಡುವುದು ಎಂದು ದಿನ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದೆವು. ಆದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ 6 ಗಂಟೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಸೇರಿ ಒಂದು ಕಪ್ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಹೊರಟೆವು. ಒಟ್ಟು ಜನ 45. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉತ್ಸಾಹ, ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ತರಹದ ಹಬ್ಬದ ವಾತಾವರಣ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅತಂಕ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ. ಕಳೆದ ವಾರವಷ್ಟೆ ಭಾರಿ ಮಳೆಯಿಂದಾಗಿ ಹಾದಿ ಕೆಲದಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಚ್ಚಿತು. ಯಾರಿಗೂ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದವರು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ

ಕೆಲವರು ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಿರಾಸೆ ಆಗಬಾರದು ಅಂತ. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಆ ದಿನದ ಪ್ರಯಾಣ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದೆವು. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೋಜಿನ ವಾತಾವರಣ. ಕುರುಕುಲು ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾ, ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೊಬಗನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತ ಮಾಳಶೇಷ್ ಹತ್ತಿರದ ಹಳ್ಳಿ ಸರಳಗಾಂವ್ ಬಂದಾಗ 9.30 ಗಂಟೆ. ಎಲ್ಲರು ಇಳಿದು ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಮತ್ತೆ ಹೊರಟಾಗ 10.30 ಗಂಟೆ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಪ್ರಯಾಣದ ನಂತರ ಮಾಳಶೇಷ್ ಫಾಟ್ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿಳಿದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಜಲಪಾತಗಳು, ನೀರಿನ ತೋರೆಗಳು, ತಂಪಾದ ವಾತಾವರಣ, ಮುಂದಿನ ರಸ್ತೆ ಕಾಣಲಾರದಷ್ಟು ಮಂಜಿನ ವಾತಾವರಣ ಮತ್ತೆ ಸುಮಾರು 2 / ಗಂಟೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಕಳೆದಿದ್ದೆ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಸೆಲಿಫಿ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದು ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಗೋವಿನ ಜೋಳ ತಿಂದು ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಚಹ ಕುಡಿದು ನಲಿದಾಡಿದರು. ನಂತರ ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಲ್ಲರು ಹೊರಟೂ ನಾವಿಳಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಊಟ ಮಾಡಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮಾಡಿದೆವು. ಕೆಲವರು ಒಳಾಂಗಣದ ಅಟಿ ಆಡಿದರು. ಹೆಂಗಸರು ಮೆಹಂದಿ ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಪ್ರಕೃತಿಯ

ಸೊಬಗನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಾ ಹರಟೆ ಹೊಡೆದರು. ಸಂಜೆ ೬ಃ ಸಂಗಡ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಈರುಳ್ಳಿ ಬಜ್ಜಿ ತಿಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ನಮ್ಮಗೂಡು ಸೇರಿದಾಗ ರಾತ್ರಿ 8.30 ಗಂಟೆ. ಎಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ, ನಾನು ಮಾತ್ರ ದೇವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿದೆ. ಪ್ರಯಾಣದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀ ಮಂಜುನಾಥ ದ್ವಯರನ್ನೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡೆವು.

ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅವರ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ಸಂಗಡ ಇತ್ತು. ಅವರಿಗೂ ಸಹ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು. ಈ ಮಾಳಶೇಷ್ ಫಾಟ್ ಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಮಲಾ ಅವರಿಗೆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿ ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೆಲ್ಲ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು.

- ಶಶಿಕಾಂತ್ ಜೋಶಿ

ಗೌ. ಸಂಪಾದಕರು :

ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

❖ ❖ ❖

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ:

ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್

ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ

ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್

ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ

ನೀಲಕಂಠ ಮೇಡರ್

❖ ❖ ❖

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರತಿನಿಧಿ :

ಎಂ.ಎ.ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್

❖ ❖ ❖

ನೇಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಲೇಖಕರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ.

- ಸಂ

The views expressed by the contributors in this journal are theirs and not of the Association and the Association is not in anyway responsible for the same.

- Ed.

❖ ❖ ❖

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ :

ನೇಸರು

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್

393, ಭಾವು ದಾಜಿ ರಸ್ತೆ,

ಮಾಟುಂಗ,

ಮುಂಬಯಿ-400 019.

☎ 24024647 / 2403 7065

Email :

mysoreassociation.mumbai@gmail.com

Website :

www.mysoreassociation.in

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ನೇಸರು ತಿಂಗಳೋಲೆ

ಸಂಪುಟ 35

ಆಗಸ್ಟ್ 2017

ಸಂಚಿಕೆ 8

ಈ ನಮ್ಮ ಬಾಳು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವೋ ಅಷ್ಟೇ ವಿಚಿತ್ರವೂ ಕೂಡ. ಎಲ್ಲೋ ಹುಟ್ಟಿ, ಎಲ್ಲೋ ಬೆಳೆದವರು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ಸಹಪಯಣಿಗಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಬಾಳು ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಪಯಣ. ಇದನ್ನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಸೆವೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಪಯಣಿಸುವಾಗ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಂಬಂಧಗಳ ಜೋಡಣೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆಟವಾಡಿ ಬೆಳೆದವರು, ಒಂದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತವರು ಮುಂದೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸುಂದರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕವಲುಗಳಾಗಿ ಒಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಭೌತಿಕವಾಗಿ ದೂರವಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಸದಾ ಹತ್ತಿರವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಬಾಲ್ಯದ ಗೆಳೆಯ/ಗಳತಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಭೇಟಿಯಾದರೆ ಸಾಕು, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಳೆದ ಆ ಸುಮಧುರ ದಿನಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಃಪಟಲದಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಪಾಯಮಾನವಾದುದು ಈ ಸಿಹಿನೆನಪುಗಳು. ಪ್ರತಿ ನೋವಿಗೂ ದಿವ್ಯ ಔಷಧವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಈ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ. ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸೀಮಾರೇಖೆಗಳಿಲ್ಲ. ಜಾತಿ, ಮತ, ಅಂತಸ್ತುಗಳಿಂದ ಮೀರಿದ ಅನುಬಂಧ. ಗೆಳೆತನದ ಈ ತುಡಿತ ಬರೇ ಒಡನಾಡಿಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಮರ, ಪಕ್ಷಿ, ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ವಸ್ತುಗಳ ಜೊತೆ ನಮಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ನಮ್ಮ ಗೆಳೆತನ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಗೆಳೆತನಕ್ಕೆ ಯಾವತ್ತೂ ಅಳಿವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಸರಪಳಿಯ ರೀತಿ. ಮನಸ್ಸೆಂಬುದು ಹರಿವ ನೀರಿದ್ದಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸದಾ ಭಾವನೆಗಳು ಹರಿದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹಿತನ ಬಳಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಭಾವನೆಗಳು ಗರಿಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೂ ಅದು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ ಅದು ಯಾವತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯ ಒಂದು ವಚನ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ.

“ಮರವಿದ್ದು ಫಲವೇನು ನೆಳಲಿಲ್ಲದನ್ನಕ್ಕ?
ಧನವಿದ್ದು ಫಲವೇನು ದಯವಿಲ್ಲದನ್ನಕ್ಕ?
ಹಸುವಿದ್ದು ಫಲವೇನು ಹಯವಿಲ್ಲದನ್ನಕ್ಕ?
ರೂಪವಿದ್ದು ಫಲವೇನು ಗುಣವಿಲ್ಲದನ್ನಕ್ಕ?
ಅಗಲಿದ್ದು ಫಲವೇನು ಬಾನವಿಲ್ಲದನ್ನಕ್ಕ?
ನಾನಿದ್ದು ಫಲವೇನು ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದನ್ನಕ್ಕ?
ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ”

ನೆರಳಿಲ್ಲದ ಮರ, ದಾನ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದ ಧನ, ಹಯವಿಲ್ಲದ ಹಸು, ಗುಣವಿಲ್ಲದ ರೂಪ, ಅನ್ನವಿಲ್ಲದ ಖಾಲಿ ತಟ್ಟೆ, ಇವೆಲ್ಲ ನಿಷ್ಪಯೋಜಕ. ಅದರಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನ ವ್ಯರ್ಥ. ಹಾಗೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹಿತರಿಲ್ಲದ ಬಾಳು ಕೂಡ ವ್ಯರ್ಥ. ಕೇವಲ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊಗಳುವವರು ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲ. ಬಿದ್ದಾಗ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದವನಿಗೆ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಒಂದು ಗುದ್ದು ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಾತನೇ ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹಿತ.

ನಮ್ಮ ಪುರಾಣದ ಪುಟವನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಸ್ನೇಹದ ಸುಮಧುರ ಬಂಧನವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ದುರ್ಯೋಧನ ಮತ್ತು ಕರ್ಣ ಇವರಿಬ್ಬರ ಸ್ನೇಹ ಇವತ್ತಿಗೂ ಅಜರಾಮರವಾಗಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಕರ್ಣ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪತ್ನಿ ಭಾನುಮತಿಯ ಜೊತೆ ಪಗಡೆಯಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಕರ್ಣನಿಂದ ಆಕೆಯ ಮಣಿಸರ ಹರಿದು ಹೋಗಿ, ಮಣಿಗಳೆಲ್ಲ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದಾಗ, ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ದುರ್ಯೋಧನ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗೆಳೆಯನ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನಿಸದೆ ‘ನಾನು ಮಣಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಕೊಡಲೇ’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಕರ್ಣನಿಗೆ ದುರ್ಯೋಧನ ಜೀವನ ಗೆಳೆಯನಾಗಿದ್ದ. ಅಂತರಂಗದ ಉಸಿರಾಗಿದ್ದ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತೆ ಕೀಳು ಜಾತಿಯವನೆಂದು ಹಂಗಿಸಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಂಗರಾಜ್ಯದ ಕಿರೀಟ ತೊಡಿಸಿದವನು ದುರ್ಯೋಧನ. ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವವರು ತನ್ನ ಒಡ ಹುಟ್ಟಿದವರ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ಕೂಡ, ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೋಸ್ಕರ ಕರ್ಣ ಬದುಕಿನ ಕಡೆಯ ಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ಹೋರಾಡಿ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸ್ನೇಹ ಎಂದರೆ ಇದು, ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದೆ, ಸದಾ ಆತನ ಒಳಿತನ್ನು ಬಯಸುವವನು.

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಕೃಷ್ಣ-ಕುಚೇಲರ ಗೆಳೆತನವೂ ಅಷ್ಟೇ ಆಹ್ಲಾದಕರವಾದುದು. ಬಡತನದಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ಕುಚೇಲ ಕೃಷ್ಣನಿಗೊಂದು ಹರಿದ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿ ತಂದ ಅವಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸ್ವತಃ ಕೃಷ್ಣನೇ ನನಗಾಗಿ ಏನೋ ತಂದಿರುವ ಹಾಗೆಯೆಲ್ಲ ಎಂದು ತಾನೇ ಆ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಸಹಾಯವನ್ನು ಬೇಡಲು ಬಂದು ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಕೇಳದೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಗೆಳೆಯನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಬಗೆಹರಿಸಿದ ರೀತಿ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಗೆಳೆತನ ಯಾವರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಖ್ಯಾತ ಚಿತ್ರ ಸಾಹಿತಿ ಶ್ರೀ ಕವಿರಾಜ್ ಅವರು ಬರೆದಿರುವ ಈ ಕವಿತೆಗಳ ಸಾಲುಗಳು ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತವೆ.

“ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಗಳ ಮೀರಿದ ಬಂಧವಿದು
ಯಾವ ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿಹುದು
ಚಾಚಿ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು
ನನ್ನ ಪ್ರತಿ ನೋವನ್ನು ತನ್ನದೆಂದು
ಕೈಯ ಹಿಡಿದು ಹೆಜ್ಜೆ ಬೆಸೆದು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆವ ಎಂದು”

- ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

ಮಹಾಕಾಳಿಗೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಹರಕೆ

(ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೋಟ, ಪ್ರವಾಸ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಆಯ್ದ ಭಾಗ)

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಮಾ ಪ್ರಭಾಕರ್ ರಾವ್ ಅವರ “ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೋಟ” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಅಂಕಣ ಮಾಲಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರವಾಸ ತಾಣಗಳು ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿನ ಅನುಭವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ನೇಸರುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಕಣ ಆರಂಭಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಉಮಾ ಅವರನ್ನು ಈ ಅಂಕಣ ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆವು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ತಾವು ಬರೆದಿರುವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೇ ಮಾಲಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅನುಮತಿಯಿತ್ತು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯ ಅನುಭವಕಥನ. ನಮ್ಮ ಓದುವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಉಮಾರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅನಂತ ಪ್ರೀತಿ ಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಬ್ರಿಟಿಷರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್ ಆಗುವ ಮೊದಲು ಈ ಊರು ‘ಡೋರ್ಜೆ ಲಿಂಗ್’ ಆಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ‘ಸಿಡಿಲಿನ ಮನೆ’ಯೆಂದು ಅರ್ಥ. ಹಿಮಾಲಯದ ಕಾಂಚನ್ ಜಂಗ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಗಳ ಅದ್ಭುತ ನೋಟ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಈ ಗಿರಿಧಾಮ, ನ್ಯೂಜರ್ಪಾಯ್, ಗುರಿ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ‘ಪುಟಾಣಿರೈಲಿ’ನಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಒಂದು ಮಜಾ. ಟೀ ತೋಟಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿರುವ ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಾಹೇಬರೂ, ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಟೀ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಆಳುಗಳೂ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಇದು ಒಂದು ರೀತಿ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದರೆ, ಈಗ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಹಣವಂತರು ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತಿ ಇಳಿಯುವ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರಸ್ತೆಗಳು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹಸಿರು, ಹೂವು, ಸುತ್ತಲೂ ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿ. ನಗುನಗುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡುವ ಮೀನು ಗಣ್ಣಿನ ದುಂಡು ಮುಖ ದಜನ, ತರತರಹದ ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟುಗಳು, ಟೀ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಮೋ ಮಾರುವ ಹೆಂಗಸರು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಶೈಲಿಯ ಕಟ್ಟಡಗಳು. ಖುಷಿ ತುಂಬಿದ ಊರು ಇದು.

ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್‌ನ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿ ಪುರಾತನ ಮಹಾಕಾಳಿ ದೇಗುಲವಿದೆ. ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಗುಡ್ಡದ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಮಂದಿರಕ್ಕಿನ್ನೂ ಕಾಲುದಾರಿಯ ಮೂಲಕ ಹತ್ತಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ತಲುಪುತ್ತಲೇ ಮೊದಲು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಕೋತಿಗಳ ಗುಂಪು. ನಂತರ ಎದುರಾಗುವ ನಂದಿಯ ಮೂರ್ತಿ, ತೂಗು ಗಂಟೆಗಳು, ಕುಂಕುಮ ಕೊಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವ ಪೂಜಾರಿಗಳು, ಶಿವನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವುದು ಬೌದ್ಧ ದೇವಾಲಯ, ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಟ ಪಟ ಮಾಡುವ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಧ್ವಜಗಳು, ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಚಕ್ರಗಳು, ಆಶೀರ್ವಾದ ನೀಡುವ ಸಿಕ್ಕಿಮ್ ಬೌದ್ಧ ಲಾಮಾ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದವರೂ ಕಾಳಿ, ಬುದ್ಧ ದೇಗುಲಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮೂರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಅಂದು ಶೈವ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಎದುರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪು ಸೇರಿತು. ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಹದಿನೈದು ಇಪ್ಪತ್ತುಜನ ಹರಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿನ ಕುರ್ತಾ ಪೈಜಾಮಾ ತೊಟ್ಟು ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಂತಿದ್ದ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನಿಗಾಗಿ ಅಂದು ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ. ಮಂಗಳಾರತಿ ಆದಂತೆ ಅಷ್ಟು ಗಂಟೆಗಳೂ ಮೊಳಗತೊಡಗಿದವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸುತ್ತುವರಿದ ಧೂಪ, ಊದಿನ ಕಡ್ಡಿ, ಕರ್ಪೂರದ ವಾಸನೆ, ಹಳದಿ-ಕೆಂಪು ಹೂಗಳ, ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮದ ರಾಶಿ, ವಿಚಿತ್ರ ಮಾಂತ್ರಿಕತೆಯೊಂದು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿತ್ತು. ಮಂಗಳಾರತಿ ಕೊಡಲು ಬಂದ ಅರ್ಚಕರು ಮೊದಲು ಆ ಹುಡುಗನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಮಂತ್ರ ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳ್ತಾ ಅವನೆದುರು ನಿಂತರು. ಆಗ ಅವಸರದಿಂದ ಹುಡುಗನ ತಂದೆ ತನ್ನ ಕೈಲಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ ಚೀಲದೊಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಒದ್ದಾಡಿ ಅವನು ಹೊರತೆಗೆದದ್ದು ಒಂದು ಪಂಜರ. ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಮುದ್ದಾದ ಪಾರಿವಾಳ. ರೆಕ್ಕೆ ಪಟಪಟ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಅಸಮಾಧಾನ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅದನ್ನು ಪಂಜರದಿಂದ ಹೊರ ತೆಗೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ತುಂಬಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ

ಅವನು ಹುಡುಗನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿದ. ಹಗುರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ, ಅರ್ಚಕರ ಮಂತ್ರ ಜೋರಾಯಿತು. ಆ ಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲಾ ಅರಿವಾದಂತಾಗಿ ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತೊಳೆಸಿತು. ತಲೆ ಮೇಲೆ ಪಾರಿವಾಳ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ ಹುಡುಗನ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೂಗಳೂ ಈಗ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ, ಢಾಳಾಗಿ, ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣತೊಡಗಿದವು.

ಗಂಟೆಗಳು ಮೊಳಗಿದಂತೆ, ಪಾರಿವಾಳದ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಥ ಚಿಮುಕಿಸಿದ ಅರ್ಚಕರು ಹುಡುಗನ ತಂದೆಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ತಕ್ಷಣ ಅವನು ಖುಷಿಯಿಂದ ಆ ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟ. ಅದನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲರೂ ಅದು ಹಗುರಾಗಿ ಅಗಸದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋದಂತೆ ಹೋ ಎಂದುಕೂಗಿದರು.

ನನ್ನ ಭಾ ಹಾರಿ ಹೋದಂತೆ, ಇಂತಹ ಅಪೂರ್ವ ಪದ್ಧತಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕಂಡ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸಂತಸದ ನೀರಾಡಿತು.

ಉಮಾ ರಾವ್

ಚುಟುಕುಗಳು

ನಗು

ನಗುವೊಂದ ಪರಿಮಳದ ಕಾರಂಜಿ
ಸಂತಸದಿ ಹೃದಯವರಳಲು ಸೂಸುವ
ರಸಧಾರೆ ಮುಖದಲಿ ಮೂಡುವುದು
ನಗು ಹಂಚಿನಗು ಪಡೆವವರು ಧನ್ಯರು

ಮುಗ್ಧರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ

ಯಾರಾದರೂ ಕಾಲು ಜಾರಿ ಬಿದ್ದರೆ
ಮುಗ್ಧ ಮಕ್ಕಳು ಕಿಕ್ಕಿನ ನಕ್ಕು
ಕುಣಿದು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಬಹುದು
ಹಿರಿಯರೂ ಕಂಡು ನಕ್ಕರೆಂತು?

ಕುಡುಕ ಮಾತು

ಕುಡಿದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಬಂದ ಗಂಡ
ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ ನೀನಾರ ಹೆಂಡತಿ?
ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರಾರ ಹೆಂಡತಿ?
ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವನ ಹೆಂಡತಿ ಹೋಗವನ ಬಳಿ

- ಡಾ. ಜಿ.ಡಿ. ಜೋಶಿ

THOUGHTS . . . ON ARTS

A look at the history of our musical heritage

We have a very long and unbroken tradition and heritage of Music in India. It is believed to have its origin in the Vedic times. Our philosophy and traditions believe that the Supreme Being pervades the universe in the form of 'Nada' or sound and called it 'Nâdabrahma'. The Vedas required them to be chanted in a certain fashion of voice modulation and emphasis on pronunciation, which lead to their adopting a tune in reciting them and following a rhythm to accommodate proper emphasis on words. Samaveda, one of the four Vedas was to be recited musically and this is believed to have led to the development of music. Reciters of Samaveda were called as Samagas or Chandogas. Samaveda was recited during many rituals. There are references to Samagayana in Rigveda, Brahmanas, Upanishads, Shikshas, Aranyakas and Puranas like Markandeya purana, Harivamsha, Vayu purana, Vishnu purana, etc. In these, apart from vocal singing, there is mention of instruments being used. Three kinds of musical instrument - stringed instruments, those made with skin and those having a hole (wind instrument) - such as Veena, Dundubhi, Bheri, Shankha etc, are said to be used. In Samagana, initially 'Sthobha' was used. 'Sthobha' is a monosyllabic sound like 'heem', 'au', 'ho', etc., which are used in various rituals. Gradually, words began to be used in this music. Based on the kind of Samagayana being sung, there are separate Samagas who have specialized in them.

There is a lot of varying views on the swaras used in Samagayana. Some say that initially they used only four / five swaras which were known as 'Krushta', Prathama, Dwithiya, Truthiya and Chaturtha. However some upagranthas of Smaveda mention of seven swaras being used in Samagayana. Possibly, in due course two more swaras known as Mandra and Atiswarya got included as the additional swaras. There seem to be different schools of Samagayana, some using five swaras and others using seven swaras. Also the seven swaras used in Samagayana and what is used in the classical Carnatic music today, are not the same and have differences.

The root of our classical music lies in Samagayana. Music was considered celestial, sung by Gandharvas and hence the basic text of music is called Gandharva Veda, which was believed to be a upa veda or a subsidiary branch of Vedas. Though such a text is not available to us today, there are references to it in other texts and Gandharva Veda is said to contain 36,000 verses in Anushtup Chandas. This is the earliest treatise on music.

The music in the Vedic period was essentially religious in nature. However with the passage of time, Gandharva became popular. This was also largely religious in nature and its compositions are believed to be the utterances of Lord Brahma. The subject matter of these compositions was Lord Shiva and since it was sacred, no change the or variation in its established pattern was allowed. This laid down pattern was called as 'Marga' - word being derived from the root 'Mrug' which means to search, as it was believed that Lord Brahma searched and found them.

Around this time, or a little earlier, there was the practice of singing descriptive compositions narrating the stories of Ramayana and Mahabharatha. Generally two singer used to sing these compositions on Ramayana playing Veena.

In due course of time the concept of an octave developed and the seven swaras got to be known by different names, as we

know them today. Ancient works consider these swaras to generate from different parts of the body, such as:

- Sa or Shadja from Nabhi (navel)
- Ri or Rishabha from Jathara (Stomach)
- Ga or Gandhara from Hridaya (Heart)
- Ma or Madhyama from Kanta (Neck)
- Pa or Panchama from Nasika (Nose)
- Da or Daivatha from Lalaata (Forehead)
- Ni or Nishada from Shiras (head)

The history of Music can be broadly classified into :

- Ancient period – Vedic times to around 8th Century
- Medieval Period - 9th to 15th Century, and
- Modern Period - 16th Century onwards

The music in the ancient period was predominantly sacred and ritualistic. Music was a means to unite one's soul with the divine and attain bliss. Gradually swaras developed, seven swaras increased to twelve in an octave and sahitya and ragas developed.

During medieval period music reached out to the common people and the sahitya became more simpler and appealing to the common folk. Philosophers and religious teachers composed simple songs in the regional languages. Tevarams of Shaiva saints known as Nayanmars and Naalaayira Divya prabandhams of Vaishnava saints known as Alwars were composed in Tamil,

M.A.N.Prasad

which were the earliest forms of music in local languages. An inscription carved on huge boulders in Kudumiyamalai in Pudukkottai district, Tamilnadu by the Pallava King Mahendravarman in the 6th is believed to be one of the oldest inscriptions on music. Ragas proliferated and the music during the medieval period moved gradually towards being an art form, than being ritualistic. Patronage by the rulers and the rich also played a role. Different schools of music developed in Northern and Southern parts of India, which got to be known as Hindustani and Carnatic music.

In the modern period, music developed fully as an art form, retaining only a shade of its divine touch. Elaboration of the raga, use of tala and the technical aspects of rendering music gained prominence. Many artists and scholars contributed to the growth of music.

What are the ancient works available to us on our musical heritage? Listed below are some of the well-known works:

Title of the Treatise	Author	Period
Naatya Shastra	Bharatha	2nd Century BC
Naradashiksha	Narada Muni	
Dhatilam	Dathila Muni	
Brihaddeshi	Matanga	8 th - 9 th century AD
Abhinava bharathi	Abhinava Gupta	11 th Century AD
Bharatha Bhashya	Nanyadeva	11 th Century AD
Sangeetha Sudhakara	Haripaladeva	12 th Century AD
Manasollasa	King Someshwara	12 th Century AD
Sangeetha ratnakara	Sargadeva	13 th Century AD
Sangeetha Raja	Maharana Kumbha	15 th Century AD

Here is what some great thinkers have said about music:

"Music produces a kind of pleasure which human nature cannot do without" – Confucius

"Music expresses that which cannot be said and on which it is impossible to be silent" – Victor Hugo

"Music is the universal language of mankind" – H.W.Longfellow

Metallurgy for Beginners

Iron is a metal which is in use from pre-historic days. Right from a small pin to a gigantic bridge, iron is used extensively. In fact, a country's industrial and economic prosperity is measured by its iron and steel productivity.

Iron and steel are the two words that are used very commonly with the same meaning. But in metallurgical terms they are different. Iron means 100% iron but steel is a mixture of iron and carbon. 100% iron finds rare use because it has less strength, and good malleability and ductility. (malleability is the ability of a metal to become thin sheets. Ductility is the ability of a metal to be drawn into thin wires). Iron has exceptional corrosion resistance. The pre-historic pillar near 'QutubMinar' in Delhi is of pure iron.

Steel is a mixture of iron and carbon. Even a ¼ % of carbon brings substantial changes in its properties, particularly the strength. The steel bar and a hacksaw blade used to cut it are both steel only, but the difference in them is their carbon content. As the carbon content increases, the steel's hardness and brittleness increases. Depending upon their carbon content, steel is classified into 3 major types

1. Low carbon steel (carbon content < 0.3%)
2. Medium carbon steel (carbon content = 0.3-0.7%)
3. High carbon steel (carbon content > 0.7%)

Low carbon steels are extensively used for structural purposes, as they can easily be fabricated and welded. Medium carbon steels are used where more strength is required. High carbon steels are very hard and brittle. They are used for making tools for cutting purposes.

Medium and high carbon steels are heat treatable. By heating these steels above rod hot condition and cooling at different rates, one can change their mechanical properties. If the red-hot steel is cooled very slowly, it becomes soft and can easily be worked on. This process is called 'annealing'. Normal steel air cooling decreases the softness and increases the strength. This is called 'normalizing'. The high carbon steel if cooled instantaneously from red hot condition by quenching in water or oil, the hardness increases along with brittleness. This process is called hardening. Usually cutting tools are hardened as they to be hard and wear resistant.

Plain carbon steels are usually not corrosion resistant. Hence they need corrosion resistance coating. All these steels are magnetic in nature.

In the forthcoming articles let us see the properties and application of alloy steels.

- By Dr. H.S. Srinivas
(Ph.D. in Welding Technology)

ನಗೆಹನಿ

- ಎರವಲು "ನಗುಮುಗಳು"

ತಂದೆ: ಯಾಕೋ, ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ಏನೂ ಮಾತಾಡ್ತಾನೇ ಇಲ್ಲ?
ಮಗ: ಅಮ್ಮ Lipstick ಕೇಳಿದ್ದು ನಾನು stationery ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟೆ. ಅದು Fevistick ಅಂತ ನನಗೇನು ಗೊತ್ತಿತ್ತು !!!

ಮಗ: ಅಮ್ಮ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಚುರುಕು!
ತಾಯಿ: ಏಕೆ ಅಂದ್ರೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ Mother Board ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ !!!

ತಂದೆ: ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮೊದಲನೆ ಮಗ Economicsನಲ್ಲಿ Graduate, ಎರಡನೆಯವ MBA, ಮೂರನೆಯವ -Ph.D, ನಾಲ್ಕನೆಯವ ಕಳ್ಳ. ಪಕ್ಕದಮನೆಯವನು: ಆ ಕಳ್ಳನು ಯಾಕೆ ಇನ್ನೂ ನೀವು ಒಬ್ಬ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಲ್ಲ?

ತಂದೆ: ಅವನೊಬ್ಬನೇರಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇರೋದು, ಮಿಕ್ಕವರಿಗಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವೇ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಸುದ್ದಿ: ಸೋನಿಯಾ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಹೊರ ದೇಶಕ್ಕೆ
ಗುಸುಗುಸು: ಪಾಪ! ಚೆನ್ನೈನಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಅಮ್ಮ ದಾಖಲಾದ ಪರಿಣಾಮ ಕಂಡು ಅವರು ಹೆದರಿದರಂತೆ, ಇದಕ್ಕೇ, ಭಾರತ ಪವಾಡದ ದೇಶವೆನ್ನುವುದು. ಹರಕಲು ಜೇಬಿನ ಬಡ ಮಗನ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ.

ರಾಹುಲ್ ಗಾಂಧಿ: Democartic Value ನೆಲ್ಲಾ ತುಳಿದು ಬಿಜೆಪಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೂರಲು ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಅನ್ಯಾಯ!

ತಿರುಪೆಯವ: ಏ, ಬಿಡಣ್ಣಾ, ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮಜ್ಜಿ, ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಸಿಲಬಸ್ಸೇ ಅಲ್ಲವಾ?

ಒಬ್ಬ: ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಉತ್ತರ ಬರೆಯೋಕೆ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ. Supervisors tight fielding ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ: ಛೇ! ನಾನು ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೆ copy ಚೀಟಿ, Answer sheet ನಲ್ಲೇ ಉಳಿದು ಹೋಯ್ತು.

ಮತ್ತೊಬ್ಬ: ಏ ಬಿಡ್ರೋ! Evaluate ಮಾಡೋವು, Answer sheet ಒಳಗೆ ನೋಡೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಷೀಟ್ ಮೇಲೆ ಹಾಗೇ mark ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಗಂಟೆಗಿಷ್ಟು paper ಅಂತ ಇರುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ time out ಆಗ್ತಾರೆ.

ಸಂ: ಡಾ. ಬಿ. ರಾ. ಮಂಜುನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಸ್ವರ್ಣ ಗೌರಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಪತಿ ಮಹೋತ್ಸವ

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯಾಭ್ಯುದಯ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕೆ 1939 ರ ಶ್ರೀ ಹೇವಿಳಂಬಿ (ಹೇಮಲಂಬಿ) ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ತೃತೀಯ ಗುರುವಾರ 24.08.2017 ರಂದು ಶ್ರೀ ಸ್ವರ್ಣ ಗೌರಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಚತುರ್ಥಿ ಶುಕ್ರವಾರ 25.08.2017ರಂದು ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಪತಿಯನ್ನೂ ಆವಾಹಿಸಿ, ಷಷ್ಠಿ ಭಾನುವಾರ ದಿನಾಂಕ 27.08.2017ರ ವರೆಗೆ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ನಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದಿನಾಂಕ 27.08.2017ನೇ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9.00 ರಿಂದ ಸಕಲ ಪೂಜಾದಿ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಮಹಾ ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ನಂತರ ಗೌರಿ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ದಾದರ್ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಲಾಗುವುದು. ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈ ಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಉದಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಭಗವತ್ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ. ಸೇವಾರ್ಥ ಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರು, ಜನ್ಮ ನಕ್ಷತ್ರ, ಗೋತ್ರ, ಪೂಜೆ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾದ ದಿನಾಂಕ ಬರೆದು ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ದಿನಾಂಕ 15.08.2017 ರೊಳಗೆ ತಲುಪಿಸಿರಿ ಅಥವಾ email ಮಾಡಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹಾಗೂ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು

ವಿ.ಸೂ.

1. ಸೇವಾರ್ಥ ನಡೆಸಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು 251/- ರೂ.ಗಳ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು (ನಗದು/ಚೆಕ್) ಅಂಚೆ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಸ್ವತಃ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ನಿನ ಕಛೇರಿಗೆ ಬಂದು ನೀಡಬಹುದು.
2. ಗೌರಿ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಬಯಸುವ ಮಹಿಳೆಯರು

ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ದಿನಾಂಕ 15.08.2017ರೊಳಗೆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿಕೆ.

3. ಪೂಜೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಂಗವಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಪ್ರತಿ ಸಂಜೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಸದಸ್ಯರು ರೂ. 3000/- ವನ್ನು ದೇಣಿಗೆಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ.

65th YEAR OF SHRI SWARNA GAURI AND SHRI MAHAGANAPATHI POOJA

In keeping with its glorious tradition, your Association is conducting Shri Swarna Gauri and Shri Mahaganapathi Pooja this year also, with all pomp and gaiety from 24th August 2017 to 27th August 2017. This event will be marked by the traditional pooja every morning and cultural programmes followed by traditional pooja in the evenings. The Visarjana will be on 27th August 2017. Those desirous of giving "Sevartha" Rs. 251/- or more may please send their cheque to the Mysore Association office, stating the preferred date for pooja along with your name, gotra and nakshatra.

President & Committee Members

ನೇಸರು ಜಾಗತಿಕ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ಸ್ಪರ್ಧೆ- 2017

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ಗೆ 90 ವರ್ಷ ತುಂಬಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಸಂಭ್ರಮದ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ರಚನಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿದೆ. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರು ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆಸಕ್ತ ನಾಟಕಕಾರರು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಕುರಿತಂತೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯಾವುದೇ ಪ್ರವೇಶ ಶುಲ್ಕವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ	10000/-	ದ್ವಿತೀಯ ಬಹುಮಾನ	5000/-
ತೃತೀಯ ಬಹುಮಾನ	3000/-	ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ :	1000/- (ತಲಾ ಇಬ್ಬರಿಗೆ)

ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳು:

- 1) ನಾಟಕಗಳು ಸ್ವರಚಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಅನುವಾದ, ಅನುಕರಣೆ ಆಗಿರಕೂಡದು.
- 2) ನಾಟಕಗಳು ಸುಮಾರು 30 ಪುಟಗಳ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ 45 ನಿಮಿಷಗಳ ಒಳಗೆ ಮುಗಿಯುವಂತಿರಬೇಕು. ಕಾಗದದ ಒಂದೇ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ. (ಹಸ್ತ ಯಾ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮುದ್ರಿತ). ಇಮೈಲ್ ಮೂಲಕವೂ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.
- 3) ನಾಟಕಕಾರರ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ, ಮೊಬೈಲ್ ಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಇಮೈಲ್‌ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ.
- 4) ಒಬ್ಬರು ಒಂದೇ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.
- 5) ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮರಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
- 6) ತೀರ್ಮಾನದ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಅಂತಿಮ.
- 7) ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಅಂತಿಮ ದಿನಾಂಕ 30.09.2017
- 8) ತೀರ್ಮಾನದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರು ಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು.

ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ಮುಖವಾಣಿ ನೇಸರು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.

Postal Address: The Mysore Association, Mumbai

393, Bhaudaji Road, Matunga, Mumbai - 400019 * Tel: 022- 24024647, 24037065

email:nataka.nesaru@gmail.com / mysoreassociation.mumbai@gmail.com

ನುಡಿ ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನ

ನುಡಿ, ಅನ್ನುವುದು, ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು, ಸದ್ದಿನ ಮೂಲಕ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬಗೆಯಾಗಿದೆ.

ಈಗ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್, ಡಿಜಿಟಲ್ ಅಥವಾ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಎಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಂತೂ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು 'ಹ್ಯುಮಾನಿಟೀಸ್' ಎಂದು ಇನ್ನೂ ತಪ್ಪಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳೂ ಮಾನವನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಾಗಿಯೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ unhumanities ಯಾವುದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ನುಡಿ, ಎಂತಹ ವಿಜ್ಞಾನ?

ಇದು ಸದ್ದಿನ ವಿಜ್ಞಾನ. 'Science of Sound'. ಒಂದೊಂದು ತೆರನ ಸದ್ದಿಗೂ, ಒಂದೊಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ತಿಳಿವನ್ನು ಹಚ್ಚುವುದೇ, ಈ ವಿಜ್ಞಾನ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ, ತನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗಲೂ ನೌಕಾಪಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು 'Morse coding' ಎಂದು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗಲೂ ಯಾರಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳದಿದ್ದವರು "ಆ" ಎಂದರೆ, ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿ" ಎಂದೇ ತಿಳಿವು. "ಓಹೋ" ಎಂದರೆ "ಹಾಗೆಯೇ" ಎಂದು, "ಹೂಂ" ಎಂದರೆ "ಆಗಲಿ ಮಾಡುವೆ" ಅಥವಾ "ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ" ಎಂದು, "ಛೆ ಛೆ" ಎಂದರೆ "ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ" ಎಂದೇ ತಿಳಿವು.

ಹೀಗೆ ಮೊದಲಾದ ಮಾತು, ಕ್ರಮೇಣ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು, ಭಾಷೆಯನ್ನು "ಸದ್ದಿನ ವಿಜ್ಞಾನ" ವೆಂದು ಗುರುತಿಸಿ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಆದದ್ದು ಭಾರತದಲಿಯೇ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಹೆಸರು "ಸಂಸ್ಕೃತ". "ಸಂಸ್ಕಾರ"ವೆಂದರೆ "ಚೊಕ್ಕಟ ಮಾಡಿ", "ಕೃತ" ಅಂದರೆ "ಕಟ್ಟಿದ" ಭಾಷೆ ಎಂದಾಗಿದೆ. ದಿಟವಾಗಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಷೆಗೆ "ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು" ಎಂದರೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ನುಡಿ ಎಂದೇ ಹೆಸರು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಅಣಿ ಮಾಡಿರುವುದೇ, ಈ ಸದ್ದಿನ ವಿಜ್ಞಾನದ ಮೇರೆಗೆ, Latin ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಯುರೋಪಿಯನ್ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ, A, B, C, D... ಎಂದು, ಯಾವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸದೆ, ಹುಚ್ಚಾಪಟ್ಟಿ ವರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ, ಕೇವಲ ಗಂಟಲಿನಿಂದ ಬರುವ ಸದ್ದಷ್ಟೇ ಇರುವ ಸದ್ದುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವರವೆಂದು ಹೆಸರಿದೆ. ಇದರಲ್ಲೂ ಅ ಯಿಂದ ಅಃ ದವರೆಗೆ, ಕೇವಲ ತುಟಿಗಳು ಆಕಾರ ಮಾರ್ಪಡಾಗುತ್ತದೆ ಹೊರತು, ತುಟಿಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೇವಲ ಬಾಯಿ ತೆಗೆದಾಗ ಹೊರಡುವ "ಅ" ಸ್ವರವನ್ನು ಹಿಡಿದು,

ತುಟಿಗಳು, ಸೊಂಡಿಲಿನಂತೆ ಮುಂಚಾಚಿ ಹೊರಡುವ "ಓ" "ಔ" ವರೆಗೆ ತುಟಿಗಳ ಆಕಾರ ಮಾರ್ಪಡಾಗುತ್ತದೆ ಹೊರತು, ತುಟಿಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ, ಕೇವಲ ಬಾಯಿ ತೆಗೆದಾಗ ಹೊರಡುವ "ಅ" ಸ್ವರವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ತುಟಿಗಳು, ಸೊಂಡಿಲಿನಂತೆ ಮುಂಚಾಚಿ ಹೊರಡುವ "ಓ" "ಔ" ವರೆಗೆ ತುಟಿಗಳ ಆಕಾರವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ, ಸ್ವರಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ನಂತರ ನಾಲಗೆಯ ನಡೆ, ಬಾಯಿಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ನಂತರ, ಅಂಗಳೂ, ಆಮೇಲೆ ಮೇಲಿನ ಹಲ್ಲಿಗೆ ನಾಲಿಗೆ ತಾಗುವವರೆಗೆ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಅಣಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ವಿಂಗಡನೆಯಾಗದ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಅವರ್ಗೀಯ ವ್ಯಂಜನಗಳೆಂದು ಬೇರೆ ಕೂರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಂಗಡನೆಯನ್ನೂ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಶಿಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಣಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವ ಸ್ವರ ಅಥವಾ ವ್ಯಂಜನವಾಗಲಿ, ಅದು ಉಚ್ಚಾರವಾದಾಗ, ಒಂದೇ ತಿಳಿವು ಇಷ್ಟು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು "ನಾಥ" ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೂ, ಬೇರೆ ಬೇರೆಯೇ ಅರ್ಥ. ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಹಾಡುವವರು, ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡದೆ, "ನಾದರ್ ಮುಡಿ ಮೇಲಿವರ್ ನಾಗ ಪಾಂಬೇ" ಎಂದಾಗ ಅದು ಬೇರೆಯೇ ತಿಳಿವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಬಹುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತವಾಗಲಿ ಕನ್ನಡವಾಗಲಿ, ಪ್ರತಿ ಪದಕ್ಕೂ ಒಂದು "ಬೇರು" ಅಥವಾ "ಧಾತು" ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈಗ 'ಸಂಸ್ಕೃತ'ದಲ್ಲಿಯೇ ಕೃತ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. "ಕೃ" ಎನ್ನುವ ಸದ್ದು, "ಕರ" ಎಂಬ ಧಾತುವಿನ ಹುಟ್ಟಿದೆ. 'ಕರ' ಎಂದರೆ "ಕೈ", "ಕೈಯ್ಯೋ" ಮಾಡುವ ಅಣಿಗೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಕೃತ" ಎಂದರೆ "ಕಟ್ಟಿದ" ಪದ ಹುಟ್ಟಿತದೆ.

ಈಗ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಕಬ್ಬಣ' ಪದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇದರ ಪದ ವಿಭಾಗ ಹಳಗನ್ನಡದಿಂದ ಹೊಸಗನ್ನಡಕ್ಕೆ ಇಂತಿದೆ.

ಕರಿಪ್ಪು ಪೊನ್ನು --> ಕರ್ಪೊನ್ನು --> ಕರ್ಪೊನ --> ಕಬ್ಬಣ
ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸುವಾಗ, "ಬೇರಿ"ನಿಂದ ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನ ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇನ್ನೂ ಗೊಂದಲ. ಏಕೆಂದರೆ "ಧಾತುಪಾಠ" ವಾಗದ ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲಾ, ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಪ್ರಾಕೃತವಾಗಿಯೇ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

"ಐಶ್ವರ್ಯ" ಅನ್ನುವ ಪದಕ್ಕೆ "ಹಣ" ಎಂದೇ ಅರ್ಥ ನೀಡುವ ಇವರು, ಧಾತು ಪಾಠವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದರೆ, ದಿಟವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ನಾಮಪದದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಪದಕ್ಕೆ "ಐ" ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸೇರಿಸಿದಾಗ ಅದರಿಂದ ಬಂದದ್ದು" ಎಂದರ್ಥ. "ಕೇವಲ" ದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು "ಕೈವಲ್ಯ". ಅಂತೆ, "ಈಶ್ವರ" ಇತ್ತಿದ್ದೆಲ್ಲಾ "ಐಶ್ವರ್ಯ" ಅವನು, ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ 'ಕಸ' ಇರುವುದಿಲ್ಲ. "ಅಷ್ಟವಸು"ಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು, ಈ "ಈಶ್ವರಿಯ" ಅಥವಾ "ಐಶ್ವರ್ಯ"ವನ್ನೇ. ಈ ಅಷ್ಟವಸುಗಳಲ್ಲಿ, ಧಾತ್ರಿ, ಜಲ, ಅನಿಲ, ಆನಲ ಗಳೂ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಈ ನೆಲ, ನೀರು, ಗಾಳಿ, ಬೆಂಕಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ

ಡಾ. ಬಿ. ರಾ. ಮಂಜುನಾಥ್

ಐಶ್ವರ್ಯ. ಇದನ್ನು ನಾವುಗಳು ಜತನದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ವಿಜ್ಞಾನ. ಈಗ ಅದನ್ನು Environmental Science ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. "ಐಶ್ವರ್ಯ" ಅನ್ನುವ ಪದಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮ ಪಂಡಿತರು, ಅದರ ದಿಟವಾದ ತಿಳಿವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದರೆ, ಈಗ pollution ಎಂದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅನ್ನುತ್ತೀವಲ್ಲ, ಅದು ಇರುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ "ಪರ" ಎಂಬ ಶಬ್ದ, ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ, ಅಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ, "ಪರದೇಶ", "ಪರಸೀ", "ಪರಚಿಂತನೆ" ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ "ಪರ" ಎಂದೆರೆ, "ನಮ್ಮದಲ್ಲದ" ಅಥವಾ "ಬೇರೆಯವರ" ಎಂದರ್ಥ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಉದ್ದಾಮ ಪಂಡಿತರು "ಪರಬ್ರಹ್ಮ" ಎಂದು ಸರಾಗವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮ ನಮ್ಮವನಲ್ಲ, ಬೇರೆಯವನು ಎಂದರ್ಥವೇ? ಇದು ದಿಟವಾಗಿ "ಪರಾಬ್ರಹ್ಮ" ಆಗಬೇಕು. "ಪರಾವಿದ್ಯೆ", ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ, ಪರಾಶಕ್ತಿ" ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದೀರ್ಘ ಪ್ರಯೋಗವಿದ್ದು, ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಮೀರಿದ "ಹೆಚ್ಚಿನ" ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. "ಪರಮ" ಪದದ ಅರ್ಥವೇ "ಪರಾ" ಶಬ್ದಕ್ಕೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಎಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಬೇಕು, ಎನ್ನುವುದು ವಿಜ್ಞಾನ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆಯೇ ಅರ್ಥ ಅಥವಾ ಅನರ್ಥವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

"ಪರಿ" ಎಂಬುವ ಪದವೂ ಅಷ್ಟೇ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ "ಪರಿ" ಎಂದರೆ "ಸುತ್ತುವುದು" ಎಂದರ್ಥ. ಈ ಪರಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಬೇಕು.

"ಪರ್ಯಾವರಣ", "ಪರ್ಯಟನ", "ಪರ್ಯಾಯ" ಎಲ್ಲವೂ ಈ "ಪರಿ" ಧಾತುವಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದ "ಪರಿ" ಎಂದರೆ "ಬಗೆ" ಎಂದರ್ಥ.

ಇನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಸರಿಡುವ ಬಗೆ, ನಮ್ಮ ತಾತ ಪಂಡಿತ ಹೊಸಕೆರೆ ನಾಗಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತರೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರೇ ತಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ "ಕಮಲ" ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರ ತಿಳಿವಿನಲ್ಲಿ, "ಕಮಲ" ಎಂದರೆ "ತಾವರ" ಎಂದಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತ. ಇದಕ್ಕೆ ಧಾತು ಪಾಠ ಏನನ್ನುತ್ತದೆ ನೋಡೋಣ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ, ಋಗ್ವೇದವೇ ಮೊದಲ ಕಾವ್ಯ ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ, ನೀರಿಗೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಹೆಸರು "ಕ" "ಉತ್+ಕ" --> "ಉದಕ". ಅಂದರೆ ಬುಗ್ಗೆಯಾಗಿ ಮೇಲೇರುವ ನೀರಿಗೆ ಉದಕ ಎಂದು ಹೆಸರು. "ಪಂಕ", "ಪಂ" --> ಕೊಳೆ,

“ಕ” --> ನೀರು ಎಂದರೆ ಕೊಳೆ ನೀರು ಎಂದರ್ಥ. “ಪಂಕಜ” ಎಂದರೆ ಕೊಳೆನೀರು ಅಥವಾ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ “ಕಮಲ” ಎಂದರೆ ಕೊಳೆನೀರು ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಅದು ತಾವರೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅದನ್ನು “ಕಮಲಜ” ಅಥವಾ “ಕಮಲಪುಷ್ಪ” ಆಗಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂದು ಕೊಳೆನೀರಿನ ಹೆಸರನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಡುವಷ್ಟು ಭಾಷಾ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ನಾವು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಆ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವನ್ನೋ, ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನೋ ಸ್ತುತಿಸುವಾಗ “ಕಮಲನಯನ” ಎಂದು ಕರೆದು, ಕಿಂಗಣ್ಣ ಅಥವಾ ಕೊಳೆಗಣ್ಣ ಎಂದು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನು ಅನುನಾಸಿಕಗಳು. ಸಂಸ್ಕೃತ, ಹಾಗೆಯೇ ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ, “ಅಂ”, “ಅಃ” ಇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡ ಮಾಸ್ತರುಗಳೂ, “ಅಮ್”, “ಅಹಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇವು ನಿಜವಾಗಿ “ಅನ್”, “ಅಹ್” ಇದ್ದಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವರಗಳಾಗುತ್ತವೆ. “ಭೀಮಮ್” ಅನ್ನು “ಭೀಮನ್” ಎಂದು ಉಚ್ಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು “ಭೀಮಮ್” ಎನ್ನಕೂಡದು. ಆದರೆ ಇದರ ಪರಿವೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಾಗಬೇಕೇ ಹೊರತು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ.

“ಬ್ರಹ್ಮ” ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನು “ಬ್ರಂಹ” ಎಂದೇ ಉಚ್ಚಾರ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹದಗೆಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು “ವ್ಯ” ಧಾತುವಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ‘ವ್ಯ’ ಅಥವ ‘ಬ್ಯ’ ಎಂದರೆ “ಬಹುದೊಡ್ಡದಾದ” ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. “ವ್ಯ” ಎಂದರೆ “ವೃದ್ಧಿ” ಯಾಗುವ, “ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುವ” ಎಂದರ್ಥ. ಹೀಗಾಗಿ “ಬ್ರಹ್ಮ”ನನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವಾಗ, ಅದನ್ನು “ಬ್ರಂಹಮ್” ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಬರೆಯುವಾಗ ‘ಹ’ ಕ್ಕೆ ‘ಮ್’ ಒತ್ತು ಕೊಡುವುದು.

ಕವಿಗಳು ಯಾವ ಪದವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಬಳಸಬಹುದು ಎನ್ನುವ ನಿಯಮವನ್ನು, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಂತೆ, ತಮಗೆ ತಾವೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಯಾವ ಪದವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ತಿರುಚಬಹುದು ಎಂದಾಯ್ತು.

ಹೀಗಾದಾಗ ಬಹಳ “ಗೇಟ್ ಬಾಗಿಲು” ಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ್ದು ತೆರೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. “ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ” ಎನ್ನುವ ಪದ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದೆ, ಎನ್ನುವುದು ಗೊಂದಲ. “ಕಾರು” ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ “ಮಳೆ”. “ಹಿಂಗಾರು” ಎಂದರೆ “ಹಿಂದಿನ ಮಳೆ”. ಅಂದರೆ ನಾವು “ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ” ಎಂದು ಬಳಸಿದಾಗ ಅದು “ಮುಂಚಿನ ಮಳೆ ಮಳೆ” ಎಂದಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಇನ್ನು “ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ” ಇಲ್ಲ “ಸೃಜನ ಬಳಗ”. ‘ಸ್ಯ’ ಎಂದರೇ “creation” ಅಥವಾ ಹೊಸತಾಗಿ ಕಟ್ಟುವುದು ಎಂದು. “ಸೃಜ” ಅಥವಾ “ಸೃಜನ” ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ. “ಹೊಸತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದು - ಹುಟ್ಟಿದ್ದು” ಎಂದೋ “creation -created” ಎಂದೋ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಭಾಷೆಯ ಬಂಧನವಿಲ್ಲ, ವಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು “ಸೃಜನಾತ್ಮಕ” ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೇರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಕ ಅಂದರೆ ಏನು ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಎಷ್ಟೋ ಪಂಡಿತರು ನನಗೆ “ಏನು ಮಾಡೋದು ಸ್ವಾಮೀ, ಹಾಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಸಲಹೆ

ಏನೆಂದರೆ “ಅವು ಹೇಗೆ ಬಂದವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಕಳಿಸಿಬಿಡಿ” ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಈ ಅನರ್ಥಗಳು, ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪದ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎಂದು ತೋರುವ ಭರದಲಿ ಆಗುವಂತಹವು. ಇನ್ನು “ಸುಸ್ವಾಗತ”, “ಅಸ್ಥಿತೆ” ಗಳಂತೂ, ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕಾರಿಡಾರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ನನಗೆ ಈ ಬಾರಿ ಮತ್ತೊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಪಂಡಿತರು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, “ನಾವು ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಅರ್ಥ ಇದೆಯೋ, ಅದನ್ನೇ ಬಳಸಬೇಕು” ಎಂದು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು “ಗ್ರಾಮ್ಯ” ಅಥವಾ “ದೇಶಿ” ಎಂದು ಕರೆಯುವ ದುರಾಚಾರವೇಕೆ. ಪರಿಭಾಷೆಯೇ ಸರಿಯಾದರೆ ಪ್ರಾಕೃತ ಬೇಕಾದಷ್ಟಾಯಿತು, ಸಂಸ್ಕೃತದ ಅಗತ್ಯವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ?

PERSONAL FINANCE – YOUNG ADULTS

Savings:

You ask aged adults on what they would do differently if they are given second choice to start all over again. Two of the prominent answers would be financial fitness and physical fitness. Ultimately it is very costly to learn from your own mistakes and very cheap to learn from others mistake.

Young minds have many dreams about their future today's also have many distractions which forces them to 'buy' many gadgets more for social needs than for actual needs. Otherwise how would you explain irrational decisions of buying new models of mobiles, laptops, iPods every time these new models hit the market. Does it means to say that they need to be gadget averse? Certainly not. These kids need to develop a sense of rational judgment on what is necessary and what is not. Decisions based on social and peer pressure is unwarranted.

How to differentiate between need and greed? Need is something that is necessary for your day to day living. In today's World you need to be accessible. But if it is set a goal lie I should be the first one to buy the latest iphone 7 it is greed and of course such goals are irrational. A penny saved is more valuable than a penny earned. In today's

 Kamala Kantharaj

context so many uncertainties stare at us. If I have just graduated and am starting my career, I am not assured of my job for lifelong. Unlike previous generations, where once you got into a job, you were assured of your job till you retired. But, today's young adults have to learn to cope with uncertainties like job loss, no salary etc. I one chases the path of entrepreneurship, the need for financial skill even gets deeper. So, need for saving is inevitable how much you may want to postpone. Early worm catches the fly so, savings needs to start at an early stage.

Need for savings has many reasons. For many of us to fulfil our dreams like owning a car, good holiday, buying a house, major events like marriage, educational needs etc. we need to build a corpus. Corpus building needs to be systematic and disciplined. To reach key mile stones we need to plan and save. Saving for uncertainties should also be planned. Hence, we need to plan for our expenses and savings. Better control you have on expense, better will be your capability to save. Consistent saving habit helps you build a corpus. For example, if you are able to save Rs. 500/ - per month for 30 years, through very conservative investment planning, you could build a corpus of 1 crore. That is the power of compounding.

Key take away: Start saving early and save regularly.

Disclaimer: Views expressed here are personal views of the author and does not represent the views of employer of the author. Please send your views to

kamalkantharaj@gmail.com

ನೇಸರು ಜಾಗತಿಕ ಮಾಸ್ತಿ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಸಣ್ಣ ಕತೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ಕಥೆ

ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಅಮ್ಮ !

ಕಿರುನಗೆ ಚಿಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಡುವ ಇವಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಹಾಯ್ ಅನ್ನುತ್ತ ನಕ್ಕು ಹಗುರವಾಗಿ ತಬ್ಬುವುದು ಜಾನೆಟ್ ಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಭಾರತಿಗೆ ಏನು ಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗಿರುತ್ತದೆಯಾಗಿ, ಹೊಸ ಹೊದಿಕೆ ಹಾಸಿಟ್ಟು ದಪ್ಪ ಸ್ಟಾಂಜಿನ ಟೇಬಲಿನಲ್ಲಿ ಇವಳನ್ನು ಒರಗಿಸಿ 'ಕಮಾನ್ ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್' ಅನ್ನುತ್ತ ತನ್ನ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ತೆಳುವಾದ ಅವಳ ತುಟಿಗಳ ಸಹಜ ಕಿರು ನಗು ಜಾರಿ ಇತ್ತ ಬಂದಂತನಿಸಿ ಇವಳ ತುಟಿಯೂ ಅರಳಿ ಸ್ವಂದಿಸಿ...ಒಮ್ಮೆ ಗಡಿಯಾರ ನೋಡುತ್ತ "ವಿನೀತ್ ನ ಹೋಗಿ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಕರ್ಕೊಂಬರಬೇಕು ಮೂರೂವರೆಗೆ" ಅನ್ನುತ್ತ ತನ್ನ ಸಮಯಮಿತಿಯ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾಳೆ.

ಅಲ್ಲೇ ಎಡಕ್ಕಿನ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡಡಿ ಒಂದೂವರೆ ಅಡಿಯ ಕರೀ ಚೌಕಟ್ಟು ಹಾಕಿದ ಪೋಟೋದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಕೆಂಪು ತುಟಿ, ಬೆಣ್ಣೆಕನ್ನೆಯ ಎರಡೂವರೆ ಮೂರು ವರ್ಷದ್ದು ಇದ್ದಾಗಿನ ಚಿಲ್ಲಿಯನ್ನು - ಜಾನೆಟ್ ಮಗಳು ಚಿಲ್ಲಿ - ತೋಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸ್ವಚ್ಛ ನಗುತ್ತ ನಿಂತಿರುವ ಇವಳ ತೆಳುವಾದ ನಿಲುವು ಯಾವಾಗಿನಂತೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ತುಂಬ ನಿಷ್ಣಾತ ಕೈಗಳವು, ಚಕಚಕನೆ ಓಡುವ ಬೆರಳುಗಳು.ಮಸಾಜು ಮಾಡಿದರೆ ಅಮ್ಮನ ಸ್ಪರ್ಶದಷ್ಟು ಮೃದು ಅವಳ ಅಂಗೈಗಳು.ಮುಖದ ಅಂಗುಲಂಗುಲವನ್ನೂ ಹಗುರವಾಗಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡಿಸಿದಂತೆ ತೀಡುತ್ತ ಮಾತಿಗಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ 'ನೋಡ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ಬಿಳಿಕೂದಲು ವಿಸಿಟ್ ಮಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿ ಆಯ್ತು' ಅಂತ ನಕ್ಕು ಮತ್ತೆ 'ಡೋಂಟ್ ವರಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡೋಣ' ಅನ್ನುತ್ತಾ ತನ್ನ ಬಳಿಯ ಎಣ್ಣೆಗಳಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಇವಳ ಪರ್ಸಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತ 'ತಪ್ಪಿಸಬೇಡ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ, ಅಥವಾ ಎರಡಲಿ ಹಚ್ಚಿ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಬಿಟ್ಟು ತೋಳ'

ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಗದರುವ ಹಾಗೇನೇ ಆಡಿದ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಸಚಕನೆ ನೆನಪಾಗುವುದು ಇನ್ನಾರೂ ಅಲ್ಲ...ಅಮ್ಮನೇ.

'ನೋಡ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆಯಿಲ್ಲೇ ಬಿಡ್ ಬೀರಿಯ ತರಹ ಹಂಜಿಬುಟ್ಟಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ನಿನ್ ತಲೆ ಕೂದ್ಲಿನ...ನೋಡು ನೋಡು ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೋಪ ಬರ್ತಾ ಇದೆ ಅಂದ್ರೆ ... ಒಂದೇ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಡಿದೆಳೆದ ಅವಳ ತೋಳ ನಡುವೆ ತನ್ನ ಜುಟ್ಟು... 'ಯೋ ಬ್ಯಾಡ ಬ್ಯಾಡ ಮಾ...' ಅಂತ ತಾ ಗಂಟಲ ಶಕ್ತಿ ಇಡೀ ಒಟ್ಟುಹಾಕಿ ಕಿರುಚಿ ಜಗ್ಗುವಾಗ ತೋಳು ಬಿಗಿದು ಒತ್ತಿ ಕಾಲುಮಧ್ಯೆ ಇರುಕಿಸಿ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಎಣ್ಣೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತೋ... ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಾಯೆನಿಸುವ ಆ ಮೃದು ಬೆರಳುಗಳ ಮರ್ದನದ ಸುಖ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಇತ್ತಲ್ಲ...ಓ ದೇವರೇ ನಾವ್ಯಾಕೆ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿಬಿಡ್ಲಿವಿ?

ಮುಂದೆ ಎರಡು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮೈಬಣ್ಣದ ಬಿಳಿಗುಲಾಬಿಯನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಜಾನೆಟ್ ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಬೆರಳು ಮಸಾಜಿನ ಕ್ರೀಮಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತನ್ನ ಕಾಯಕವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತದೆ. ಬೂರುಗದ ಹತ್ತಿಯಂತೆ ಮೆದು ಮಾಂಸಲದ ಆ ಬೆರಳುಗಳ ತೀಡು ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೂವುಗರಿಯಾಗಿ ತಾಗುತ್ತ ಹಗುರ ಹಗುರ...

ಈ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ? ಇವರೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಏನು? ಯಾವ ಜೀನ್ಯ ಇವರ ಮೈಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಮ್ಮ ಆದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಬಿಡುತ್ತೆ ... ಅನ್ನುವ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರ ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲೇ ಹಾರಿ ಸರಗೂರು ಮುಟ್ಟಿ ಅಮ್ಮನ ಮಡಿಲಿಗೆ ತಲೆಯಿತ್ತು ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿ ಅವಳ ಹತ್ತಿ ಸೀರೆಯ ಎಲೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಬರುವುದೇ ಅಷ್ಟು 'ಅಮ್ಮನ' ಗಂಧ... ಈಗಿಲ್ಲಿ ಹುಕಿ ಬಂದಾಗೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಮಡಿಲಿಗೊರಗುವ ಮಗನಿಗೆ ... ಹಾಗೆ ಒರಗಿ ಆಗೀಗ ಗೌನಿನ ಗುಂಡಿಯೊಂದನ್ನು ಕಿತ್ತಲೆಳಸುವ ವಿನೀತ್ ಗೂ ಬರ್ತದಾ ಅಂಥದೊಂದು ಅಮ್ಮನ ಗಂಧ..? ಹೇಳಲ್ಲ ಅದು. ಅದೇನೋಪ್ಪಾ ಗಂಡು ಹುಡುಗರೇ ಬೇರೆ ಇದ್ದಾರು. ತನ್ನಲ್ಲೇ ಕಿರುನಕ್ಕು ಹೊರಳಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಜಾನೆಟ್ ಭುಜ ತಟ್ಟಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಲಗು ಅಂತಾಳೆ...ನಲವತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಆ ಮೌನ ಸ್ಪರ್ಶದ

ಮರ್ದುತ್ವದಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಇರುವಾಗ ಇವಳನ್ನು ಈ ಕಡೆ ಕರೆಯುವುದೇ ಚಿಲ್ಲಿಯ ಸುದ್ದಿ.

'ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಕಳೆದ ವಾರ ಮನೆಗೆ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ ಚಿಲ್ಲಿ...ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಅದೂ ಎರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದ್ಯು ರಾಣಿ'

ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಳು ಭಾರತಿ, ಈ ಮಾತಿಗೇನು ಹೇಳಬೇಕು? ಇದು ಕಳೆದ ಎಂಟು ತಿಂಗಳಿಂದ ಪದೇ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ, ತಾ ಕೇಳುತ್ತಿರುವ, ಕೇಳಿ ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಅವಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಸಂಕಟದ ಉರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಾಯಿಮಾತಿನಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಹಸ್ಪಂದನ ಮಾಡದೆ ಉಳಿಯಲಾಗದ ವ್ಯಥೆಯ ಕತೆ.

'ನನಗೊಂದು ಅನುಮಾನ' ಮುಂದುವರಿಸಿದ ಜಾನೆಟ್ ಗೆ ತನ್ನಿಂದ ಬರೀ ಒಂದು 'ಏನು?' ಹೊರಬಿತ್ತು. ಹಿಂದೆಲ್ಲ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇವತ್ತು ಕೂಡ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದ ವಿಚಾರ ಅದೊಂದೇ. ಈ ಬಾರಿಯೂ ಇನ್ನೇನು..? ಯಾರ ಜೊತೆ ಯಾವ ಪಬ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿದು ಮತ್ತೆಳಾಗಿ ಯಾವ್ಯಾವುದೋ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರದೋ ಕಣ್ಣಿಗಲ್ಲ ಬೀಳುತ್ತಾ ಯಾರೋ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಮನೆ ಸೇರಿಸಿದ ಸುದ್ದಿ -ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತ ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ ಅದೆಲ್ಲ...

'ಚಿಲ್ಲಿ ಬಸುರಿಯಾಗಿರಬೇಕು' 'ದನಿ ಸೊರಗಿ ಇಳಿದ' ಮಾತು.

'ಏನಂದೆ..ಏನಂದೆ ? ಅದ್ದೇ...ಅಂದರೆ ...ನಿನಗೆ ಖಾತ್ರಿ?' ತಡವರಿಸಿದಳೇ ತಾನು...

'ಹೂಂ.. ಹೌದು.. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಪ್ರೆಗ್ನಿ ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ, ಪಾಸಿಟಿವ್ ಉಂಟು...' 'ಗಾಡ್..'

'ಎರಡು ವಾರದಿಂದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆದ್ದರೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ವಾಂತಿ ಅವಳಿಗೆ'

'ಅವಳಿಗನ್ನೂ ಹದಿನೈದೇ ವರ್ಷ ಅಲ್ಲವೇ ? ಒಮ್ಮೆ ಗೈನಿಕ್ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮಾತಾಡಿಸು ಬೇಗ, ಗೆಟ್ ರಿಡ್ ಆಫಿಟ್ ..ತೆಗೆಸಿಬಿಡು.'

ಜಯಶ್ರೀ ದೇಶಪಾಂಡೆ.

'ಹೇಳಿದೆ ಭಾರತೀ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ ಅವಳು...ಏನು ಮಾಡ್ಲಿ?' ಓದಿ ಮುಗಿಸಿ ನಿನ್ನ ಕಾಲೇಲೆ ನಿಂತುಕೋ ಮೊದ್ಲ, ಇದೆಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಹೇಳಿದೆ...ಸ್ಪುಪಿಡ್ ಗರ್ಲ್, ಇನ್ನು ನಾ ನನ್ನನ್ನೇ ಶೂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಯ್ಲೇ ಅನಿಸ್ತಿದೆ ...ನನ್ನ ಮಾತೆಂದರೆ ಕಸ ಅವಳಿಗೆ.

ಹುಚ್ಚಿದ್ದ ಹರೆಯಕ್ಕೆ ತಲೆ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸರಿ... ನನ್ನದು ಮಾತ್ರ ಸರಿ, ತನಗಿಂತ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿ ಜಗತ್ತು ಕಂಡರೇನಾಯ್ತು? ಅಮ್ಮನದೇ ತಪ್ಪು, 'ಅವಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಬಿಡಲಿ...ನನಗೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ... ನಾ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ ಅವಳಿಗೇ ತಪ್ಪೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ...' ಅನ್ನುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವ ಟೀನೇಜು. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಪುಂಖಾನುಪುಂಖ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು...ಅಚ್ಚರಿ ಪಡಬಾರದು..ಅದು ತಪ್ಪೇ ಆದೀತು....

ಇನ್ನು 'ವಾಟ್ ನಾನ್ಸೆನ್ಸ್...' 'ಕಮಾನ್ ಡೋಂಟ್ ಪ್ರೀಚ್ ಮೀ' 'ಯೂ ಆರ್ ಬಾದರಿಂಗ್ ಮೀ' ಇವುಗಳು ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಉದುರುವ ವಿಚಿತ್ರ ವಯಸ್ಸು ಚಿಲ್ಲಿಗೆ ಈಗ ಅಂಥ ವಯಸ್ಸು ...ಇದೇ ಸುದ್ದಿಗಳ ಹೇಳುತ್ತ ಅಸಹಾಯಕಳಾಗುವ ಜಾನೆಟ್ ಬರೀ ಒಬ್ಬ ಅಮ್ಮ ಅಷ್ಟೇ ಆಗಿ ತನ್ನದೇ ದ್ವಂದ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಒದ್ದಾಡುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳು...

'ಅವಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳುವುದೇನಿದೆ ಜಾನೆಟ್, ತಡವಾಗುವ ಮೊದಲು ಕಿತ್ತಿಸಿ ಹಾಕದನ್ಸೆ.'

ಜಾನೆಟ್ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹದಿನೈದು ಅಥವಾ ಹದಿನಾರಿದ್ದಿತ್ತೇನೋ ಅದಕ್ಕೆ ಹೌದು, ಆದರೆ ಅವಳ 'ಡೇಟ್' ಆಟಗಳು' ಶುರುವಾಗಿ ಆಗಲೇ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಹದಿಮೂರಕ್ಕೆ ಡೇಟಿಂಗ್ ಆರಂಭಿಸುವುದು ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪವೇನಲ್ಲ. ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇವನ್ನು ತಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತೆ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲಿ. ಅನ್ನಬೇಕಿತ್ತು ಅಷ್ಟೇ, ಅದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತು ಅಂದುಕೊಂಡಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತಿ.ಏನಂತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾಳೆ ಜಾನೆಟ್?

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ನೋವನ್ನು ಒಳಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗದಿದ್ದರೂ ನುಂಗುತ್ತಲೇ ಅದೂ ಕಷ್ಟವೆನಿಸಿ ಕತ್ತು ಹೊರಳಿಸಿ ಬಲಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೆ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆವರಿಸಿ ಮಿರಮಿರ ಮಿಂಚುವ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಬಿಂಬವೂ ಭಾರತಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತ... ಅವಳೆಂದರೆ ಸುನಂದಾ...

ಅದೇ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗಿಂದ 'ಭಾರ್ತಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯೆ? ನಿನ್ನ ನೆನಪಾಗುತ್ತೆ ಕಣೆ... ನನಗೆ ಭಯ ಆಗುತ್ತೆ... ಅಳು ಬರ್ತಾ ಇದೆ ನೋಡು' ಅಂತ ಕರೆದಂತಾಗುತ್ತದೆ.. ಆರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು ತಾನೂ ಅವಳೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕೂಡಾಡಿ ಶಾಲೆ ಶುರು ಮಾಡಿದಾಗ...ಸತತ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಸಾಂಗತ್ಯ... ಸುನಂದಾ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ಎಲ್ಲೋ ಮೋಡದ ಹಿಂದಿನಿಂದೆಂಬಂತೆ ಇಣುಕಿ ಕರೆಯುತ್ತಾಳೆ ಅನಿಸಿ 'ಛೆ ..ಇದೇನಿದು ಇಲ್ಲದ್ದೆಲ್ಲ ತಲೆಗೆರಿ ಬರುತ್ತಾ...ಅವಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ... ಈಗಿರುವುದೇ ಇಂದಿನ ಪ್ರಪಂಚ.ಇದ ಬಿಟ್ಟು ಏನಲ್ಲಾ ಮಿದುಳನ್ನೇರಿ ಕೂರುವುದಾದರೂ ಯಾಕೆ..ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲೇ ಇರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತ ಎಲ್ಲ ಮರೆಯುವ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ನೆಟ್ಟಳು...

ಬ್ಯೂಟಿ ಪಾಲರಿನ ಪ್ರಾಣವೇ ಕನ್ನಡಿ ಮತ್ತದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಎಡಬಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾಧನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ಕಪಾಟುಗಳು. ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣ ಇವಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕೇ ತನ್ನ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಸಾಧನಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ವ್ಯಸ್ತಳಾಗಿದ್ದರೂ ಇವಳಿಗಾಗಿ ಜಾನೆಟ್ ಒಂದು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮೆಂಟ್ ಇಟ್ಟೇ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ತಾಸು ಹೆಚ್ಚೇ ಸಮಯ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಬರೀ ಸಮಯವಲ್ಲ ಅದು, ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದ ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿ. ಅವಳೊಳಗಿನ ತಾಯ್ನ ಎಲ್ಲೂ ಚೆಲ್ಲದೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೆಲವು ತಳಮಳಗಳನ್ನು, ತನ್ನೊಳಗಿನ ನೋವುಗಳನ್ನು ಜಾನೆಟ್ ಭಾರತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹಗುರವಾಗುವ ಕೌನ್ಸೆಲ್ಲಿಂಗ್ ಅದು. ... ಅದು ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವ ಮೂಲೆಯೇ ಆಗಿರಲಿ ತಾಯಿ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಮಿಡಿಯುವ ಹೃದಯವಿರುವ ಸೂಚನೆ ನಕ್ಕಿ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಗಲ ಕರೆಯದೆಯೂ ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ಸುನಂದಿಯ ನೆನಪನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ!

ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಬೇಸರ ಉಕ್ಕಿಸುವ ಪ್ರಯಾಣ ತಲೆ ಕೆಡಸಿ ಊರು ಯಾವಾಗ ಕಂಡೇನಂತ ತಹತಹಿಸುತ್ತ ಏರ್ ಪೋರ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಪೋನು ಶುರು ಹಚ್ಚಿ ಮನೆ ಮುಟ್ಟುವ ವರೆಗೆ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ಜೊತೆ ನಿರಂತರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸುನಂದಳ ಸುದ್ದಿ ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕೇಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಲಂಗ ತೊಡುವ ವಯಸ್ಸಿಗೂ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಜೊತೆ ಆಡಿ ಓದಿ ಬೆಳೆದ ಗೆಳತಿ...ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಡ್ ಮಾಡದೇ, ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡದೇ ಧಿಡೀರಂತ ತನ್ನದೇ ತೀರ್ಮಾನ ತೊಗೊಂಡು ಅವನ್ಯಾರು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗೋದಿದವನೇ, ಹಾಂ ಕೆರೂಡಿ ಮಲ್! ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿ ಕುಳಿ ಅವನಪ್ಪ, ಮಾರ್ವಾಡಿ ಜನ. ಇವಳಿಗೆ ಅದಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವಳಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಒಪ್ಪಲ್ಲ ಅಂತ ಸದ್ದು ಗದ್ದಲವಿಲ್ಲದೇ ರಾತೋ ರಾತ್ರಿ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹದ ಪತಾಕೆ ಹಾರಾಡಿಸಿದ ದಿಟ್ಟಿ. ಎಲ್ಲ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಕತೆ, ಕೆರೂಡಿ ಇವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಇವಳಿಗುಳಿದಿದ್ದು ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದ ಕಂಕುಳಿನ ಗಂಡು ಕೂಸು... ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ದಕ್ಕಿದ್ದು ಡೈವೋರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಒಂದಿಷ್ಟು ದುಡ್ಡು... ಯಾರ ಹಂಗಿಗೂ ಕೈ ಎದುರು ಮಾಡದೆ ದುಡಿದು ಮಗನನ್ನು ಸಾಕುವ ಭಲ ಸುನಂದಾ ಪಾಲಿಸಿದ್ದು ಖರೆ, ಆದರೆ ನೆಟ್ಟ ಮೊಳಕೆ ಸಿಹಿ ಹಣ್ಣಿನ ಮರ ಆಗದೆ ಕಹಿ ರಸದ ಗೊಂಚಲಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ ಆದರೆ ಬೀಜದ್ದೇ ತಾನೇ ದೋಷ? ಬೆಳೆಯುವುದೇನೋ ಬೆಳಿತು ಹುಡುಗ ಆದರೆ ಯಾರ ಜೀವಕ್ಕೂ ಸುಖ ತಂದ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಅದಕ್ಕೇ ವಯಸ್ಸು? ಹದಿನಾಲ್ಕು ಹದಿನಾಲ್ಕೂವರೆ ಇದ್ದೀತು,

'ಗೊತ್ತಾಯಿತೇನೆ?' ಅನ್ನುತ್ತಾ ಮಾತು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾಳೆ ಅಮ್ಮ, 'ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು ತನಗೆ? ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಮೈಲು ದೂರ ಇರುವಾಗ?...ನಗು ಬರುತ್ತೆ, ಅಮ್ಮನ ಮಾತಿನ ವರಸೆ ಅದು. ಶುರು ಮಾಡುವುದೇ ಹಾಗೆ,

'ಬೆಳೆಯ ಸಿರಿ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಾರಲ್ಲ. ಅದೇ ಕತೆ ಕಣೆ ... ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ಎದುರು ಬೀಳುತ್ತೆ, ಹರ ಮಾಡುತ್ತೆ ಕೆಟ್ಟ ಬೈಗಳು ಬೈಯುತ್ತೇ... ಏನು ಹೇಳ್ತೆ ಅದರ ಕತೆ. 'ದುರಾಗ್ರಹದ ಮೊಟ್ಟೆ' ಅಂತಾರಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಆ ಹುಡುಗ. ಯಾರ ಮಾತಿಗೂ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಸಾಕಾಗಿ ಇವಳಿಗೂ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಎತ್ತಿ ಬೀಸುತ್ತಾ, ಹೊಡೆದರೆ ಕೋಲಿಗೂ ಬೆದರಲ್ಲ ಅದು... ತನ್ನಿಷ್ಟ ತಾನು ಎರಡೇ.... ಈ ಪ್ರಪಂಚದ್ದೆ ಅಲ್ಲ ಅನ್ನೋರ್ ಥರ ಆಡ್ತಾ ..ಥೋ ಇದರ ಜನ್ಮಕ್ಕಿಷ್ಟು... ಯಾವ ಪಾಪಿ ಪಿಂಡ ಆಗಿ ಹುಟ್ಟಿತೋ ಸುನಂದಾ ಪಾಡು ಶತ್ರುಗಳಿಗೂ ಬ್ಯಾಡ. ಅನ್ನುತ್ತ ಸುದ್ದಿಯೆಲ್ಲ ಅಮ್ಮ ಇವಳಿಗೆ ಪೋನಿನಲ್ಲಿ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು, 'ಈಗಂತೂ ಹುಚ್ಚು ಹರೆಯ ಕಣೆ, ಮಾಡಬಾರದ್ದು ಮಾಡಿಸುತ್ತೆ... ಅದಕ್ಕೊಂದು ಲಂಗಿಲ್ಲ ಲಗಾಮಿಲ್ಲ. ಮಾತಾಡಿದರೆ' ನೀನು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮದ್ದೆ ಆಗಿಲ್ಲೇನು? ನೀನ್ಯಾವ ಅಪ್ಪಮ್ಮನ ಮಾತು ಕೇಳಿದೆ? ಅಂತ ವಾದಿಸಿ, ಇದ್ದ ದುಡ್ಡು ಕದ್ದು ಅದೇನೆಲ್ಲ ಹಾಳು ಚಟಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಗೊತ್ತಾ... ಅಯ್ಯೋ ಮನೆಯೆಲ್ಲ ಹುಯಿಲು... ರಂಪ, ಪಾಪ ಸುನಂದ ಇದೇ ಚಿಂತೆಗೆ ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿ ಆಗಿ ಹೋಯ್ತು.. ಕುಂಡೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಒದ್ದು ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುವವರಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಇನ್ನೇನಾಗುತ್ತೆ ?

ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಳಮಳ ಈಗ ಜಾನೆಟ್ 'ಅವಳು ಯಾರ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಾ ಅಂತೀಯಾ ಭಾರತೀ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಯ್ತು' ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಉಬ್ಬಳಿಸಿ ಬಂದ ಹಾಗನಿಸಿತು...

ಕಳೆದ ಸಲ ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಸುನಂದ ಇದೇ ರೋದನ ಇವಳೆದುರಿಟ್ಟು 'ಇದು ಹುಟ್ಟಿತಾದರೂ ಯಾಕೆ ಭಾರತೀ, ಹೀಗಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಅನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಇದನ್ನ ಹುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ಡೇ ಬಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಅನಿಸಿಬಿಡುತ್ತೆ ನೀ ಪುಣ್ಯವಂತೆ ನಿನಗೆ ಈ ಕಷ್ಟ ಇಲ್ಲಬಿಡು ...' ಅನ್ನುತ್ತ ಅಳಲಾರದೆ ನಕ್ಕಾಗ, ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಆಡಿ ಎತ್ತಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕವಡೆಗಳ ಗುಂಪು ಎದುರಲ್ಲೇ ಕೂತು ಅತ್ತ ಹಾಗನಿಸಿತ್ತಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿವರೇನಮ್ಮ?

ಪಾಬ್ಲೆಮ್ ಚೈಲ್ಡ್ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಕಾರಣ ಹುಡುಕುವುದು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ತನಗೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೂ ಏನು ಹೇಳಿದರೆ ಸುನಂದಾಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಆದೀತೆನ್ನುವ ತವಕದಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ವೈದ್ಯರ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿದ್ದಳು. ಸುನಂದ ಈ ಮೊದಲೇ ಅದನ್ನೂ ಮಾಡಿಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅಪ್ಪಿ ಅನ್ನುವ ಅವಳ ಮಗನ ವರ್ತನೆ ಬಿಗಡಾಯಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋಗಿದ್ದು, ಸುನಂದ ಸಂಕಟ ತಾಳದೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೊಳೆಗೆ ಹಾರಿ ಯಾವುದೋ ತಪ್ಪಿಗೆ ಬೆಲೆ ತೆರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅವಳು ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಯಾರೋ ಅವಳ ಜೀವ ಉಳಿಸಿದ್ದು ಊರಿಡೀ ಮಾತಾಡಿ ಮಾತಾಡಿ ಈಗ ಮರೆತ ಹಳೆಯ ಕತೆ.

ಸುನಂದ ಮತ್ತೀಗ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಈ ಜಾನೆಟ್.... ಅಥವಾ ಅವಳಿಗೂ ಇವಳಿಗೂ ಹೋಲಿಸುವ ತಾಯ್ನಕ್ಕೆ ದೇಶಕಾಲ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನೂರು ಸರಗೂರಾದರೆ ಇದು ಅಮೆರಿಕ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಫರಕು...ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತವಳ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಆ ನೆಲ ಈ ನೆಲ ಅನ್ನುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ.

ಪಕ್ಕಾ ಕಾಕೇಶಿಯನ್ ಬಿಳಿ ತಳಿ ಈ ಜಾನೆಟ್ ಮತ್ತವಳ ಸಂಸಾರ. ಆದರೂ ಈಗ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಾಯಿ ಮಗಳು ಇಬ್ಬರೇ ಇರುವುದನ್ನು ಸಂಸಾರ ಅನ್ನಬಹುದೋ? ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಉಂಗುರ ತೊಡಿಸಿ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲೇ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ ರಿಕ್ ಅಥವಾ ರಿಚರ್ಡ್ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷ ಮುಗಿಸಿ ಚಿಲ್ಲಿ ಎರಡರ ಕೂಸು, ಇನ್ನೊಂದು ಗರ್ಭ ಇವಳೊಳಗೆ ಇವಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಮತ್ತಾವಳದೋ ಹಿಂದೆ ಹೋದ. ಅದಾಗಲೇ ನಲವತ್ತಾಗಿದ್ದ ಇವಳಿಗೂ ಜೊತೆ ಬೇಕೆನಿಸಿ...ಜೊತೆ ಆಗುವ ಯಾರಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಾನೆಂದು ಹುಡುಕಿದಾಗ ಬಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬನೂ ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಜತೆಯಾಗುವ ಮಾತನ್ನೇನೂ ಆಡದೆ ಇರುವಷ್ಟು ದಿನ ಇವಳದೆ ದುಡ್ಡಲ್ಲಿ 'ಹ್ಯಾವ್ ಫನ್ ಅನ್ನುತ್ತ ಮಜಾ ಉಡಾಯಿಸಿ ಅದು ಸಾಕೆನಿಸಿದಾಗ ಊರು, ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ....

ಇದ್ದ ಬದ್ಧ ಹಣ ಸೇರಿಸಿ ತನ್ನದೊಂದು ಬ್ಯೂಟಿ ಸೆಂಟರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಚಿಲ್ಲಿಯನ್ನೇ ತನ್ನ ಉಳಿದ ಜೀವನದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು 'ಓಕೆ ಲೆಟ್ಸ್

ಮೂವ್ ..ಮೂವ್ ಅಂತ ತನ್ನೊಳಗನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತ ದಶಕ ಉರುಳಿಸಿದ ಜಾನೆಟ್ ಈಗರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗೇ ಇದ್ದಳು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆವಾಗ ಚಿಲ್ನಿಯ ಡೇಟಿಂಗ್ ಇಷ್ಟು ಭರಭರಾಟೆಯಿಂದ ಓಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಚಿಗುರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹುಡುಗಿ, 'ಸ್ಯಾಲಿಸ್ ಕ್ರೀಕ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೇನವಳನ್ನು' ಅಂತ ಖುಶಿಯಿಂದ ಜಾನೆಟ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿಂಚಿದ್ದುವು. ಹೌದು, ಸ್ಯಾಲಿಸ್ ಕ್ರೀಕ್ ಶಾಲೆ ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರು, ಅಲ್ಲಿ ಓದುವ ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನದ ಮಾತು ಇವಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿದ್ದು ತನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪು. ಮೊದಮೊದಲೆಲ್ಲ ನೇರ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹೋದ ಚಿಲ್ನಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಸೇರುವ ಹನ್ನೆರಡರ ವಯಸ್ಸಿಗೇನೇ ತನ್ನ ಬಣ್ಣಗಳ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು...ಮಗಳ ಫೀಸು, ಬಟ್ಟೆ, ಬೂಡು ಹೊಂದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ದುಡಿದ ಜಾನೆಟ್ ಕಾಲ ಕೆಳಗೆ ನೆಲ ಸರಿದದ್ದು ತಿಳಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಚಿಲ್ನಿ ಇವಳಿಗರಿವಾಗದಷ್ಟು ಚಿಗಿತು ಯಾರ್ಯಾರದೋ ಕೈ ಸೇರಿತ್ತು...

ಆದರೂ ನಡುವೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಮುಖದ ನೆರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ತನ್ನ ಚಿಂತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತಿ ಬಂದಾಗ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು ಜಾನೆಟ್. 'ಮೂರು ಮೂರು ದಿನ ಮನೆಗೇ ಬರಲ್ಲ ಇವಳು ಎಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರ್ತಾಳೋ'

ಮೊದಮೊದಲು ಅವಳ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೊಗೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸಲಿಲ್ಲ ಇವಳಿಗೆ, 'ಸೋ ವಾಟ್? ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯ ನೀನು? ಇದೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಹೊಸದೇ? ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಕೋಲೊನಿಯದೇ ಕೇಶಿಕಾ ಮಗಳು, ಯಾರದು ನಿಕ್ಕೆ ...ಹೊಂ ಅವಳಿಗೂ ಹದಿನಾರು ಇದ್ದೀತೇನೋ, ಇದೇ ಥರ ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲೋ ಕಳೆದು ಬಂದ್ಲಿ...ಅಲ್ಲ, ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದೆ ಅಂದ್ರೆ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದಿರ ಇಂಡಿಯನ್ ಬೇರಿನಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ನಮ್ಮಂಥವರ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಎಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಈ ಡೇಟಿಂಗ್ ಅಂತ ತಿರುಗಾ ಇವೆ... ಏನು ಮಾಡುವುದು, ಅದು ಬಿಡು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆಲ್ಲ ಕಾಮನ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ... ಕಾಲವೇ ನೀನು ಬದಲಾಗ್ಬೇಡ ಅನ್ನಿಕ್ಕೆ ಆದೀತೇ?'

ಜಾನೆಟ್ ಅರೆಕ್ಷಣ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದದ್ದು ನೋಡಿ 'ಅರೆ ತಪ್ಪೇನಾದರೂ ಆಡಿಬಿಟ್ಟೆನೆ ನಾನು?' ಅನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ 'ಅದೆಲ್ಲ ಭಾರತೀ, ಅವಳ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡು ಪಾಕಿಸ್ತಾನೀ' ಅಂದಳು.

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಎದೆಬಡಿತ ತಪ್ಪಿದಂತೆ ಅನಿಸಿತ್ತು.. ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ 'ವಾಟ್, ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿನಗೆ? ಚಿಲ್ನಿಯಾ?' ಹೊರಬಂತು ಗಂಟಲಿನಿಂದ.

'ಹೌದು, ಅವಳೇ ಹೇಳಿದ್ದು...ನಾ ಎಲ್ಲೋ ಓದಿದೆ ಇಂಥವರನ್ನೇ ಅವರೆಲ್ಲ ಯೂಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂತೆ, ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹುಚ್ಚು, ಓಕೆ, ನನ್ನ ಸಂಶಯ ಬೇಸ್ ಲೆಸ್ ಇದ್ದೀತು ಅಂತಲೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ... ಆದರೆ ಅವನ ಹಿಂದೆ, ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನು ಯಾರ್ಯಾರಿರಬಹುದು? ಮ್ಯಾರಿಯೆಟ್ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥವರೇ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಇವಳ ಜೊತೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿದ್ದರಂತೆ...?' ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಮಾತಿನಂತೆ ಎಲ್ಲೋ ಒಳಗಿಳಿದು ಕೆಟ್ಟ ಭವಿಷ್ಯ ಒಂದು ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತ ಪರಿ ಕಂಡ ಭೀತಿಯ ಕಳೆ ಅವಳ ಮುಖಕ್ಕಡರಿ... ಇವಳ ಎದೆಯೂ ತಿಳಿಯದೆಯೇ ಡವಗುಟ್ಟಿದ್ದು ಖರೆ.

'ನಾನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದಿದ್ದೇನೆ ಭಾರತೀ...' ಅರೆಗಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತನಗೆಯೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ... 'ಇನ್ನು ಸಾಕು ಅನಿಸುತ್ತೆ, ಇನ್ನಷ್ಟು ನೋವಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಮನಸ್ಸು ತಯಾರಾಗ್ತಿಲ್ಲ ...ನಿಜ ಹೇಳು. ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೋ ಏನೋ ಆದರೂ ಅವ ಒಬ್ಬ ಮುಸಲ್ಮಾನ...ಅವನಿಗೆ ಹಲವಾರು ಅಂಥವರೇ ಗೆಳೆಯರು..ಅಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವರ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೂ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಇವಳು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಾ ಏನೇ ಮಾತಾಡಿದರೂ 'ನಿನ್ನ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡ್ತೀ, ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ' ಅಂತಾಳೆ.. ಈಗ ನೀನು ಹೇಳು ನಿಮ್ಮ ನೆರೆದೇಶದವರು ಆ ಜನ, ಅಂಥವರನ್ನು ಕಂಡು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು ತಾನೇ? ಎಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಅವನೇ ಬೇಕಿತ್ತೇ ಇವಳಿಗೆ...ಇವೆಲ್ಲ ಎಂಥಾ ಸಂಬಂಧಗಳು ಭಾರತೀ...? ಚಿಲ್ನಿ ಇಂಥವರ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಹಾಳಾಗಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡ್ತೀ...

ಅವಳ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರಿಸಲು ತಡವರಿಸಿದರೂ ಈಗ ಮಾತಾಡಲೇಬೇಕಿತ್ತು, ಜಾನೆಟ್ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮಡುಗಟ್ಟಿರುವ

ಆತಂಕ, ಅನುಮಾನ, ಕಾಳಜಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅನೇಕಾನೇಕ ಅರ್ಥಗಳಿವೆ. ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳದೆಯೂ ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ಆಡಿದ್ದಳು ಅವಳು.

'ನೋ..ನೋ.. ಅದೆಲ್ಲ ಯಾಕೆ ನೀನು ಇಲ್ಲದ್ದೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಿ ಗಾಬರಿ ಆಗ್ತೀಯ? ಪಾಕಿಸ್ತಾನಿ ಇದ್ದರೇನಾಯಿತು? ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆ ಯಾಕೆ? ಇಂಥ ದೇಶದವರು ಒಳ್ಳೆಯವರು ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟವರು ಅನ್ನುವ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಬರ್ಬಾರದಲ್ಲವೇ? ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯವನಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವೆ' ಮಾತು ತಪ್ಪಿಸಲು ನೋಡಿದಳು.

'ಭಾರತೀ, ನೀನು ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಹೇಳಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ...ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ಆರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಬ್ಬರು ಅರೆಸ್ಪಾಗಿದ್ದಲ್ಲ ಅವರಲ್ಲಿ ಇವನೂ ಇದ್ದನಂತೆ.'

'ಯಾ.. ಯಾಕೆ..'

'ಡ್ರಗ್ಸ್ ಇನ್ನೇನು?'

ಎದೆ ಝಲ್ಲೆಂದು ಭಾರತಿ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ತಡವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ನಿಚ್ಚಳವಾಗುತ್ತ ಜಾನೆಟ್ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಿಂಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗಂಭೀರ ಇರಬಹುದು... ಡ್ರಗ್ಸ್ ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಯಾನಕ ಅಪರಾಧವೆನೇ ತಿಪ್ಪರಲಾಗ ಹಾಕಿ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಇದ್ದು ಕೂಡ ಅದಿನ್ನೂ ಇವರ ಕಾಲಡಿಯಲ್ಲೇ ವಿಜೃಂಭಿಸಿ ನಗಿದೆ... ಆದರೆ ಹಾಗೆಂದು ಆ ಪಿಡುಗು ನಿಯಂತ್ರಣ ಆಗಿದೆ ಅನ್ನಲಾಗದಲ್ಲ, ಚಿಲ್ನಿ ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಹದಿನೈದರ ಹುಡುಗಿ, ಬುದ್ಧಿ ಸರಿ ಇದ್ದೋ ಇಲ್ಲದೆಯೋ ಅಪಾಯದ ಕೂಪಕ್ಕಿಳಿದಿದೆ. ಅಂದರೆ ಆ ಅಪಾಯದ ಪ್ರಮಾಣವಾದರೂ ಎಷ್ಟು? ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬರಲಾರದಷ್ಟು? ಇದು ಬರೀ ಡ್ರಗ್ಸ್ ಮಾತ್ರವೇ ಇದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದೀತೆ? ಯೋಚಿಸಿ ತಲೆ ಬಿಸಿ ಆಗಿದ್ದಷ್ಟೇ ಬಂತು.

ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡುವುದಾಗದೆ ತನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ಹೊರಬಂದಳು. ಮನೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಮೀರ ಬಂದಿದ್ದ, ಆಗ ಫಕ್ಕನೆ ನೆನಪಾಯಿತು ಸಮೀರನ ಖಾಸಾ ಗೆಳೆಯ ಜೆಫ್ ಹೋಮ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಶೆರಿಫ್ ಆಗಿದ್ದ, ಆಗೀಗ ಮನೆಗೂ ಬಂದು ಭಾರತಿಯ ಖಾಸಾ ರುಚಿ ಸಮೋಸಾ, ದಾಲ್ ಮಕ್ಕನಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ತಿಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಜೆಫ್ ಬಂದನೆಂದರೆ ನಿರರ್ಗಳ ಮಾತು, ಬಿಚ್ಚು ನಗೆ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು ಇವರ ಹನ್ನೆರಡರ ಮಗ ವಿನೀತ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಆಟ ವೀ ಗೇಮ್ಸ್ ಆಡಿ ತಾನೇ ಮುದ್ದಾಂ ಸೋತು ಹುಡುಗನನ್ನು ಮಿಷ್ ಮಾಡಿಯೇ ತೆರಳುವವ..ಆರೇಳು ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯದಿಂದ ನಡೆದ ಕತೆ..ಅಷ್ಟೇ ಯಾಕೆ ವಿನೀತ್ ಹುಟ್ಟುವ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ವರ್ಲ್ಡ್ ಟ್ರೇಡ್ ಸೆಂಟರನ್ನು ಭಯೋತ್ಪಾದಕರು ಕುಟ್ಟಿ ಬೀಳಿಸಿದ ಹೊಸತು... ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಜೀವ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಓಡಾಡಿದ ಅಮೆರಿಕನ್ನರು...ಎಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬುಡಕ್ಕೇನು ಸಂಕಟ ಬಂದು ಬಡಿದೀತೋ ಎಂದು ಬೆದರಿ ಗುಬ್ಬಿಗಳಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮಂಥ ಭಾರತೀಯರು, ಇನ್ನುಳಿದ ನಾಡಿನವರು! ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಜಗತ್ತೇ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಯ್ತು. ಏರ್ ಪೋರ್ಟಂತೂ ಅನುಮಾನದ ಹುತ್ತ... ಜನ ಇಟ್ಟ ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಕೆಳಗೂ ಅವರ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯ ಕನ್ನಡಿ. ಮೊಲೆಹಾಲಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಂಡದ್ದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸಂದೇಹದ ಹದ್ದುಗಣ್ಣಿಟ್ಟು- ಹುಚ್ಚು ಇವರಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಗಲಕ್ಕೂ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲ ಕಾಲ್ಕೆದರಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ಹೀಗಾಗದೇ ಇನ್ನೇನಾದೀತು ಪರಿಣಾಮ...?' ಎದೆ ಡವಡವ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜೆಫ್ ಇದ್ದದ್ದು ಏನೋ ನೆಮ್ಮದಿ.

'ಡೋನ್..ವರಿ.. ನಿಮ್ಮಂಥ ಸಾದಾ ಸೀದಾ ಮನುಷ್ಯರ ತಂಟೆಗೆ ನಾವು ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ಹೋಗಲ್ಲ..ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಡಲ್ಲ' ಎಂದು ನಕ್ಕಿದ್ದ ಅವನ ಮಾತುಗಳೇ ಹಾಗೆ. ಹೆಚ್ಚು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇಕೆ? ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು ತಾವೂ ಇಲ್ಲಿನ ನಾಗರಿಕರೇ ...ಸಿಟಿಜನ್ ಶಿಪ್ ಆಗಿ ಆಗಲೇ ಆರು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಪ್ಪು, ಕೆಂಪು ಚುಕ್ಕಿಯೂ ಮೂಡದ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ದಾಖಲೆ ತಮ್ಮದು ಅಂದರೆ ಅದು ಸುಳ್ಳೇನಲ್ಲ, ಬದುಕಿಗೆ ಭದ್ರತೆ ಬೇಕು, ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾನಸಿಕ ನೆಮ್ಮದಿ ಬೇಕು, ಮತ್ತಿಲ್ಲಿ ತಾವು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿದ್ದೀವನ್ನುವ ಭರವಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಕಾಣುತ್ತ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲು ದೂರ ಇರುವ ಅವನ- ತನ್ನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಮಾನಸಿಕ ನೆಮ್ಮದಿಗೂ ಇದೇ ಕಾರಣ.. ಇಷ್ಟಿ ಎರಡು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ

ಮೊದಲಿದ್ದ ವರ್ಷಗಳ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೂ ಈಗಿನದಕ್ಕೂ ಅಪರಿಮಿತ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ ಅನಿಸುವುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ... ಆದರೂ..

ಇದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕಾಲ ಕೆಳಗಿನ ನೆಲವೂ ಸರಿದರೆ ನಿಲ್ಲುವದಲ್ಲ?

ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು ಮೈಕ್ರೋವೇವ್ ನಿಂದ ಬಿಸಿಯಾದ ಅಡುಗೆ ಹೊರಗಿಟ್ಟು ಟೇಬಲ್ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದಾಗ ಸಮೀರ್, ವಿನೀತ್ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಗಲಾಟೆಯೆಬ್ಬಿಸಿ ಕೊಂಡು- ಊಟಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಯಾವುದೋ ಒಂದೆರಡಾಟ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಇವನೋ ಅವನೋ ಯಾರು ಸೋತರೂ ಗುಲ್ಲು ಮಾತ್ರವೇ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ- ಬಂದು ಫುಲ್ಕಾ ಮುರಿದರು.

‘ಮಮ್...ಸತವಿಂದರ್ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ಕಾಪ್ಸ್ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಂತೆ.’ ವಿನೀತ್ ಅದೇನೂ ಮರೆತ ಮಾತು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಚಕ್ಕನೆ ಸಮೀರ್ ಸಹ ಕಣ್ಣಿತ್ತಿ ‘ವಾಟ್?’ ಅಂದ. ಅವನಿಗೂ ಇದು ಹೊಸದು. ಈ ಹಿಂದೆ ಮಂಜೀತ ಅದೇ ಸತವಿಂದರ್ ಅಪ್ಪ ಇಲ್ಲೇ ಎರಡು ಮೈಲಿ ದೂರದ ಮರೀ ಡ್ರೈವಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಂತಸ್ತಿನ ಭಾರೀ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದವನು...ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶ ಪೂಜೆ ಅಂತ ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದು ಎಲ್ಲ ತೋರಿಸಿ ಭಾರತಿ ಒಂಚೂರು ಅಸೂಯೆ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡೂ ಆಗಿತ್ತು... ಅವನು ಸ್ಯಾನ್ ಸಿಲ್ ಸಾಫ್ಟ್ ವೇರ್ ಕಂಪನಿಯ ಚೀಫ್ ಆದಾಗಿನಿಂದ ಏನೇನೂ ಕಿರಿಕಿರಿ. ಭಾರತೀಯರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು -ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ಬೆವರು ಗಿವರು ಇಳಿಸಿ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಿಲಿಯನ್ ಹಣ ಇವರಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ತರಿಸುವುದಕ್ಕೋ...ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೋ?

ಆದರೂ ‘ಯಾಕಂತೆ’ ಅಂತ ಮಗನನ್ನು ಕೇಳಿ ‘ಆಯ್ ಡೋನೋ..’ ಅಂದು ಅದು ಉಂಡು ಮುಗಿಸಿ ಕೈ ತೊಳೆಯಲು ಎದ್ದಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಜಾನೆಟ್ ನೆನಪಾಗಿ ಇವತ್ತು ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಸಮೀರನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದಳು ಭಾರತಿ...

‘ಹೂಂ..’ ಅನ್ನುತ್ತ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಅವನು “ಕತ್ತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೆ ಆ ಹುಡುಗಿ...ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಯಾವಾಗ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬರುತ್ತೋ, ಕಷ್ಟವು ಬಿಳಿ ಯಾವುದು ಅನ್ನುವುದನ್ನ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತೆ ..ತಿಳ್ಳೊಳ್ಳೋ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಮಾಡ್ತೆ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವೆ...ಯಾರೇನು ಮಾಡ್ತೀಗಾಕತ್ತೆ, ಹೂ ನೋಸ್ ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ? ಇದಕ್ಕೂ ದುಡ್ಡು, ಡ್ರಗ್ಸ್ ಎರಡೂ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ?” ಅಂದು ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಮಲಗಿದ.

‘ಈ ಸುದ್ದಿ ಜೆಫ್ ಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನೇನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದೇ?’ ಅಂದಳು. ವಿಷಯ ತಾನೂಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಇರುವ ಅನಿಸಿಕೆ ದೃಢವಾಗತೊಡಗಿತು.

‘ಹೇಳಿ ಏನು ಮಾಡೀಯೆ? ಯಾವ ಗ್ಯಾಂಗಿನಲ್ಲಿದೆಯೋ ಹುಡುಗಿ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ಆದರೆ?’ ಇವಳ್ಯಾರೋ... ನಾವ್ಯಾರೋ? ಬೀದಿಯ ಮಾರಿ ಮನೆಗೆ ಬಂಧೋಗು ಅನ್ನುವ ಕೆಲಸ ಯಾಕೆ? ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಸಮೀರ್. ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ತನಗಂತೂ ಅಷ್ಟು ಸಲಿಸು ನಿಂದೆ ಬಾರದೆನ್ನುವ ಕಳವಳದಲ್ಲೇ ಉಳಿದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಭಾರತಿ ಹಾಸಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಹತ್ತೂವರೆ. ರಾತ್ರಿ ಬೆಳದಿಂಗಳಂತೂ ಬಾರದ ದಿನಗಳು, ಪೂರ್ತಿ ಕತ್ತಲಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೂ ಅಷ್ಟಮಿಯೋ ಸಪ್ತಮಿಯೋ ಇರಬಹುದಾದ ಆ ದಿನ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಿರುವಷ್ಟು ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲದೇ ಸಪ್ತ ಚಂದ್ರ ಮಿಣ ಮಿಣ..ಅಂತಿತ್ತು... ಸುನಂದನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಇರುವ ಜಾನೆಟ್ ಗೆ ತಾನೇನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತೇ ಅನಿಸತೊಡಗಿತು. ‘ಇಲ್ಲ, ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತೇನೋ? ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿನ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯ...ಹಿಂದೆಯೇ ಚೆಫ್ ನೆನಪಾದ. ಡ್ರಗ್ಸ್ ನ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದರೆ ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಯಾವುದೇ ಎಳೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹೋಗುವ ಆಲ್ಟೇಶನ್ ನಂಥವನು. ಅವನು ಮಾಡುವುದು ತನ್ನ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಷ್ಠೆ ಆದ ಕೆಲಸ. ಚಿಲ್ಲಿ ಯಾರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೋ ಆ ಗುಂಪಿನ ಸುಳಿವನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಆದರೆ?

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಸಂಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಂಟೀನಿಯಲ್ ಒಲಿಂಪಿಕ್ ಪಾರ್ಕಿನ ಒಳಾವರಣ

ಜಿಗಿಜಿಗಿ ಅಂತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಶನಿವಾರ ಭಾನುವಾರ ಉಕ್ಕೇರುವ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಕುಣಿಯುವ ಜನದ ಮಂದೆ ಮಂದೆ! ಒಲಿಂಪಿಕ್ ಆಟಗಳು ಶತಮಾನ ದಾಟುವ ಸಮಯ ಎಂದೇ ಈ ಪಾರ್ಕಿಗೆ ಆ ಹೆಸರು. ನೂರರ ಸಂಭ್ರಮದ ಓಲಿಂಪಿಕ್ ನಡೆದದ್ದು ಇಲ್ಲೇ.ಯಾಕೋ ಬೋರು ಬೋರು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ವಿನೀತನನ್ನು ಕಾರಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗಿತ್ತು ಭಾರತಿ. ಸ್ವೇರ್ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದ ಕಾರಂಜಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಆಡಿ ದೇಶದ ಮಗನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ‘ಓಕೇ ...ಸಾಕಾ ಇನ್ನು...ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ್ತಾ ಎಂದು ಪುಸಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನೋ..ನೋ.. ಪೀಜ್ಜಾ ಅಂದ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಬ್ಯಾಡ ಅಂತ ತಳ್ಳುವುದಂತೂ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಪಿಜೀರಿಯ ಗಿಜಿಗುಡುತ್ತಿತ್ತು..ವಿನೀತನಿಗೆ ಚೀಸ್ ಪಿಜ್ಜಾ ಮತ್ತೆ ತನಗೆ ತರಕಾರಿ ಸಾಲಾಡ್ ತರಹೇಳಿ ಕೂತಾಗ ಮೂಲೆಯ - ಸ್ವಲ್ಪ ಮರೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಎರಡು ಸೀಟಿನ ಟೇಬಲಿನೆದುರು ಅವಳು ಕಂಡಂತೆನಿಸಿ -ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಯಾರನ್ನೂ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಹೊರಳಿ ಯಾ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲ ಆದರೂ-ಕಣ್ಣು ಹೋದಾಗ ಖಂಡಿತ ಅವಳೇ... ಚಿಲ್ಲಿ. ದಪ್ಪ ಮೊಲೆಗಳು ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ಹೊರಗಿಣುಕುವಂತೆ ಹಾಕಿದ್ದ ತೋಳಿಲ್ಲದ ಟಾಪಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಕಣ್ಣು ಕಾನ್‌ಂಟ್ರೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಉದ್ದ ಮೂಗಿನ ದೊರಗು ಗಡ್ಡದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಂಡ. ಒಂದು ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು ಭಾರತಿಗೆ ಜಾನೆಟ್ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇವನಾರೋ ‘ಹುಡುಗ’ ಅಲ್ಲ ಇವನು ಖಂಡಿತ ಮೂವತ್ತೈದರ ಮೇಲಿನವನು. ಇನ್ನು ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿದೇಶೀಯನಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದು ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದು ...ಜಾನೆಟ್ ಸರಿ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನೀ ಇರಲೂಬಹುದು, ಬೇರೆ ಎಲ್ಲೋ ಹುಟ್ಟಿದವನೂ ಇದ್ದಾನು, ಇದ್ದಾನೇನು? ಇವನೇ ಅವನು. ಜಾನೆಟ್ ಗೆ ಎಷ್ಟು ತಿಳಿದಿದೆಯೋ ಏನೋ..ಜಗತ್ತಿನ ಇನ್ನೂ ಬಹಳಷ್ಟು ದೇಶದವರಿಗೆ ಈ ಅಮೆರಿಕನ್ನರ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಿದೆ.ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಂಥ ದುಶ್ಚಟಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ಅಡೋಲೆಸೆಂಟ್ ಅಮೇರಿಕನ್ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡಲಾರರಲ್ಲ.... ಆದರೆ ತಾನೀಗ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನು? ಅಲ್ಲಿಯವನು ಅಂದಾಕ್ಷಣ ಅವನೊಬ್ಬ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಮನುಷ್ಯನೋ ಆತಂಕವಾದಿಯೋ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಅನ್ನುವುದು ಮೂರ್ಖತನವೇ ತಾನೇ ? ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ಇದ್ದರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ? ಈ ಮಾತುಗಳ ಯಾವ ಕೋನದಿಂದ ನೋಡಬೇಕೆಂದೇ ಅರ್ಥವಾಗ್ತಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರೆಲ್ಲ ಕೆಡುಗರೇ ಇದ್ದಾರೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಏನು? ಅದರಲ್ಲೂ ಪಾತಕಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ.. ಯಾರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಲಕ್ಷಣ ಗುಣಗಳಿವೆ ಅಂತ ಮುಖ ನೋಡಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅಸಲು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸುವುದೇ ಮೂರ್ಖತನ ...ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ತನ್ನಂಥ ಕೋಟ್ಯಾಧಿ ದೇಸಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿಡೀ ಆ ದೇಶ ತಮಗೆ ಮಾಡಿರುವ ‘ಥಾಸಂಡ್ ಕಟ್’ ಅನ್ನುವ ಸಾವಿರ ಗಾಯಗಳು ಇಲ್ಲವೇ? ಆ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನನ್ನೂ ಸಕಾರಣವೋ ಆಕಾರಣವೋ ಸಂದೇಹದಿಂದ ನೋಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಅವರಲ್ಲದೇ ಇನ್ನು ಯಾರು? ಅನುಮಾನಗಳ ಹುತ್ತ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇ ಇವರಿಂದಾಗಿ. ಆದರೆ ಅದಿಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವೇ ಆಗಲಾರದಲ್ಲ ಜಾನೆಟ್ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿ !ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕಿರುವುದು ತನ್ನ ಮಗಳು...ಆ ಮಗಳು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿರುವುದು ಮುಸ್ಲಿಂ ಒಬ್ಬನನ್ನು...ಜಾನೆಟ್ ಗೆ ಅದು ಸಹ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ. ಅದರಲ್ಲೂ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಡ್ರಗ್ಸ್ ಇವೆರಡೂ ಇಲ್ಲಿ ತಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ?

ತಮ್ಮದೇ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಿದ್ದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಯಾವಾಗ ಎದ್ದು ಹೋದರೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ರಾತ್ರಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸಮೀರನನ್ನು ಕೊರೆದಳು. ಪ್ರಸಂಗದ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸುವಾಗ ಗಂಡ ‘ನೀನು ಮಾತಾಡಿಸಿಲ್ಲವೇ ಅವಳನ್ನು? ಅಥವಾ ನಿನಗಿದು ತಿಳಿತು ಅಂತ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಾ?’ ಹೀಗೆನೋ ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಅನ್ನುತ್ತ ಮತ್ತೆ ತಾನು ಮಾತಾಡಿದ್ದು ಎಷ್ಟು ನಿರರ್ಥಕ ಅನಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಮಲಗಿ ಗೊರಕೆಗಳಿದ್ದು ...ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಆಗ್ನಿದೆ ಅವಳಿಗೆ, ಸಮೀರ ಇದೆಲ್ಲ ಲಘು ನಮಗೆ ಬೇಡ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ತನಗೆ

ಅದ್ಯಾಕೋ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಸುನಂದ, ಜಾನೆಟ್ ಇಬ್ಬರೂ ತೂಗುತ್ತಿರುವ ತಕ್ಕಡಿ ಒಂದೇ. ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಅಸಾಧಾರಣ ಧೈರ್ಯ ಇದೆ. ಬದುಕು ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದಲೂ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬೆಚ್ಚದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ...ಇವರ ಸ್ಥೈರ್ಯಕ್ಕಾದ್ಯೂ ಬೆಲೆ ಕೊಡು ಬದುಕೇ...

ಮುಂಜಾನೆ ಸಮೀರ್, ವಿನೀತರಿಗೆ ಬೈಹೇಳಿ ಬೀಳ್ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜಾನೆಟ್ ಕರೆ ಬಂತು.

‘ಹೇರ್ ಸೆಟ್ಟಿಂಗ್ ಬೇಕಂದಿದ್ದಲ್ಲ ಬರ್ತೀಯಾ?’ ಅಂದಳು. ಹೌದಲ್ಲ ಅದೊಂದು ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೇನು ರಜಾ ಬಂತು, ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಆಗಲೇ ರಾಕೀ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಟ್ರೆಕ್ಟಿಂಗ್ ಎಂದು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತ ಪ್ರಯಾಣದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಯೂ ಮುಗಿದಿತ್ತು ಜಾನೆಟ್ ಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತಾ ‘ಅವಳ ಮಗಳಿಗೊಂದಿಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕೊಡಪ್ಪ ದೇವರೇ...’ ಒಳಗೊಳಗೇ ಹಾರೈಸುತ್ತ ಕಾರು ಚಲಾಯಿಸಿ ಹೊರಟರೆ ಅಂದೇ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಮ್ಮ ಕರೆ ಮಾಡಿದ್ದು ನೆನಪಾಗಿ ಅಯ್ಯೋ ಮಾತಾಡುವುದಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ...ಫೋನು ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕ ಕೊಡದೆ ಸತಾಯಿಸಿತ್ತಲ್ಲ. ಈಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಮ್ಮನಿಗೂ ಜಾನೆಟ್ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಬೇಕು.... ಬದುಕನ್ನು ಸಾವಿರ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಕಂಡವಳು ಅಮ್ಮಏನಾದರೂ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಾಳು...

ಏನೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಿಡೀ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಾ ಭಾನುವಾರದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೊರಳಿ ಮರಳಿ ಕಣ್ಣೆದುರು ಮತ್ತೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾರು ಪಾರ್ಲರ್ ಎದುರು ನಿಂತು ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾರೂ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ, ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಲೇ ಇನ್ನೂ ಒಳ ಆವರಣಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟರೆ ಗೋಡೆಗೆ ತಲೆಯೊರಗಿಸಿ ಕೂತ ಜಾನೆಟ್ ಕಂಡಳು..ಅವಳ ಬಾತ ಮುಖವಿಡೀ ಕೆಂಪು ಟೊಮ್ಮಾಟೋಗಿಂತ ಕೆಂಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಯಾಕೆ ವಾಟ್ ಹ್ಯಾಪ್ಪೆಂಡ್ ಜಾನೆಟ್... ಮೈ ಸರಿ ಇಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಿದ್ದೆ ಇದೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಬಂದೆ ...ರಜಾ ಮಾಡಬಾರ್ದಿತ್ತೇ..’

ಭಾರತಿ ಮಾತು ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಧಸಕ್ಕಂತ ಬಂದು ತೆಕ್ಕೆ ಹಾಯ್ದು ಇವಳ ಭುಜಕ್ಕೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತಳವಳು, ಎದೆಯೊಳಗಿನ ದುಗುಡ, ದುಃಖದ ಕಟ್ಟೆ ಒಡೆದು ಹರಿದ ಕಣ್ಣಿರದು....

ತಬ್ಬಿಬ್ಬು ಅನುಮಾನಗಳ ನಡುವೆಯೇ ‘ಕಮಾನ್ ಜಾನೆಟ್ ನೀನು ತುಂಬ ಧೈರ್ಯಸ್ತೆ ಅಲ್ಲವೇನು...ಎಂಥೆಂದೆಲ್ಲ ದಾಟಿ ಬಂದಿದ್ದೀಯೆ, ಈಗ ಏನಾಯ್ತು? ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದೀಯೆ..ಏನು ನಡೀತು’ ಅನ್ನುತ್ತ ಬೆನ್ನಿಡೀ ಕೈಯಾಡಿಸಿ, ‘ಟೇಕ್ ಇಟ್ ಈಸಿ ಜಾನ್ ... ಈಸಿ..’

ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳು ಸರಿಯವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವಳೇ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಕ್ಕೊರಗಿ ತಾನೂ ಪಕ್ಕ ಕೂತಳು. ಕಾರಣ ಚಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲದೇ ಇನ್ನೇನ? ಬಹುಬೇಗ ಈ ಅನುಮಾನ ನಿಜವಾಯಿತು.

‘ಎರಡೇ ವರ್ಷದ ಕೂಸು ರಾಬ್ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ಈ ಚಿಲ್ಲಿ..’

ಇವಳು ಕೊಟ್ಟ ನೀರು ಕುಡಿದು ತಲೆಕೂದಲಲ್ಲಿ ಕೈಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದಳವಳು. ‘ಏನೂರು ಡಾಲರ್ ಇತ್ತು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ.. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಬದುಕುವುದಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸಿಯಾಟಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಡು, ಏನೋ ಒಂದು ಮಾಡೋಣ ಅಂದ ನನ್ನಪ್ಪ, ಊಂ ಹೂಂ...ಅವನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಭಾರ ಹಾಕಬೇಕೆನಿಸಿಲ್ಲ.. ಅವನಿಗಾದರೂ ಇದ್ದ ಆಧಾರ ಏನು? ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೇನೂ ಬಾರದವನು. ಬ್ಯಾಡ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲೇ ನಿಂತೆ. ಒಂದೊಂದೇ ಕಡ್ಡಿ ತಂದು ಜೋಡಿಸಿ ಒಂದು ಶೆಲ್ವರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಎರಡು ಸ್ಯಾನ್ಡ್ ವಿಚ್ ಗೆ ಸಹ ದುಡ್ಡು ಹೊಂದಿಸಲಾಗದೆ ನೂರಾರು ದಿನ ಕಳೆದೆ ನಾನು...ಆದರೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಒಂದೇ ಮಗು ಸುಖವಾಗಿರೋದಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಗುರಿ ಆಗಿತ್ತು...ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಬೆಂಕಿ ಇಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಳಲ್ಲ...ಏನು ಮಾಡ್ತಿ? ನನಗೆ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ ಇನ್ನು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಭಾರತೀ ಅವಳೇ ನನ್ನ ಜೀವ’

ಮಾತಾಡದೆ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕೆನ್ನೆಯಲ್ಲಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣೀರು ಒರೆಸಿದಳು ಭಾರತಿ. ಉದ್ದಿಗ್ನ ಕ್ಷಣಗಳು ಎಷ್ಟು ಕಠೋರ? ಇವಳ ತಪ್ಪು ಮೆಸ್ಸಿನ ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಮಲಾಮೆಲ್ಲಿದೆ?

ಏನೋ ನೆನಪಾದಂತೆ ತಟಕ್ಕನೆ ಅಂದಳು ಜಾನೆಟ್, ‘ಚಿಲ್ಲಿನ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.’

ಮತ್ತೆ ಅವಳೇ ‘ಇನ್ನು ಜೇಲ್ ಸುತ್ತಬೇಕು ನಾ... ಹಾಳಾಗಿ ಹೋತು ಹುಡುಗಿ... ನನ್ನ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟು ಚಿಲ್ಲಿ..’

ಕಾಲ ಕೆಳಗಿನ ಜಮೀನು ಸರಕ್ಕನೆ ಸರಿದು ಹೋದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಪನ, ಇದೆಲ್ಲ ಏನು...ಯಾರಿವಳು ಜಾನೆಟ್? ತನಗೆ ಏನಾಗಬೇಕು? ಪಾತಕಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇವಳ ಮಗಳು...ಏನೋ ಇರಬಹುದು ಅಂತ ಸಹಜವಾಗಿ ತೊಗೊಂಡ ಸುದ್ದಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೋ ತಿರುಗುತ್ತಿದೆ.ತನಗ್ಯಾಕೆ ಇದೆಲ್ಲ ಸಹವಾಸ? ಮೊದಲೇ ತಾವಿಲ್ಲಿಗೆ ಅನ್ಯರು ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದೇ ಮೂಲದವಳಾದ ಇವಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದವರು ಅಮೇರಿಕನ್ನರೇ ತಾನೇ? ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಡ್ರಗ್ಸ್, ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಇವೆರಡಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಯಾಗುವ ಜನ ಇವರು... ತಮ್ಮ ದೇಶದಂತಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿನ ಕತೆ. ತಮ್ಮ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದು ಇಲ್ಲೇ ಬೆಂಕಿಯಿಡುವವರನ್ನು ಹುಟ್ಟಡಗಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟಾರೆಯೇ ಇವರು. ಇಂಥ ಗೋಜಲಿನಲ್ಲಿ ನಾವ್ಯಾಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು? ಮಾತು ಆಡಲಾಗದೆ ಶಬ್ದಗಳು ಗಂಟಲಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಅನುಭವ. ಮರುಕ್ಷಣ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ, ತನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಅಸಹ್ಯ ಮೂಡಿದ ಅನುಭವ.... ಮನುಷ್ಯಳೇ ತಾನು?

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಜಾನೆಟ್ ‘ನೀನು ಹೋಗು ಭಾರತೀ..’ ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ

‘ಇ..ಇಲ್ಲ.. ಅದು ನಾ..’ ಎಂದು ತಡವರಿಸುವಾಗ “ನೋ, ಇಟ್ಸ್ ಓಕೆ. ಏನು ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಇರುತ್ತೆಯೋ ಅದು ತಪ್ಪಲಾರದು ಅಲ್ಲವೇ?” ಅನ್ನುತ್ತ ತಾನೂ ಎದ್ದಳು ಜಾನೆಟ್. ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಜೋಲಿ ತಪ್ಪಿದಂತಾಗಿ ತಡವರಿಸುತ್ತ ಕೆಳಗೆ ಕುಸಿದಳು. ಐವತ್ತು ವಯಸ್ಸು ದಾಟಿರುವ ಅವಳ ತೆಳು ಶರೀರ ಶಕ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಮಾನಸಿಕ ಆಘಾತ ಕೊಟ್ಟ ಏಟಿಗೆ ಜರ್ಜರಿತ ಶರೀರ...

ಅವಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ತನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಭಾರತಿ. ಸಮೀರ್ ಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಮೀಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ. ಕತ್ತು ವಾಲಿಸತೊಡಗಿದ್ದ ಜಾನೆಟ್ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೂ ಮಾತು ಸಹ ಆಡಲಾಗದಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತ... ಎದೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಏರಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು... ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಇವಳ ಕೈಕಾಲು ಕೂಡ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ಅನುಭವ....ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಸಮೀರ್ ಬರಬಾರದೇ ..ಚಡಪಡಿಸುತ್ತ ಜಾನೆಟ್ ಹತ್ತಿರವೇ ಕೂತಳು.

ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಸಮೀರ್ ಕರೆದ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ “ನೀ ಮೊದಲು ಹಾಸ್ಪಿಟಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗವಳನ್ನು ನಾನು ಬಂದು ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಎರಡು ತಾಸಾದರೂ ಬೇಕು” ಅಂದ.

ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಹೆಲ್ಪ್ ಕೇರಿನಲ್ಲಿ ಅರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಜಾನೆಟ್ ತಪಾಸಣೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮುಂದೇನು? ಅನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತೆ ಬಂತು. ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ, ಅಣ್ಣ ಹೀಗೆ ಯಾರೂ ತನಗಿದ್ದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ ಅವಳು. ಯಾರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವುದು? ಅರ್ಧ ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಯೋಚಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿ ತಲೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾಯ್ದಾಗ ತಪಾಸಣಾ ಕೋಣೆಯಿಂದ ನಡುವಯಸ್ಸಿನ ಡಾಕ್ಟರೊಬ್ಬ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಸ್ವೆಥೋಸ್ಟೋಪ್ ತೂಗಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ‘ಆರ್ ಯೂ ಭಾರತಿ? ಯೂ ವಿಥ್ ಹರ್?’ ಅನ್ನುತ್ತ ಸಮೀಪಿಸಿದ.’

‘ಹೂ’ ಎಂಬಂತೆ ತಲೆಯಲುಗಿಸಿದಾಗ “ಫಸ್ಟ್ ಇನ್ ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ನೋಡಿದರೆ ಇಟ್ಸ್ ಲುಕ್ ಲೈಕ್ ಬ್ರೇನ್ ಹೆಮೋರೇಜ್...ಶಿ ಈಸ್ ಕೊಲ್ಯಾಪ್ಸಿಂಗ್... ಇನ್ನಷ್ಟು ಚೆಕ್ ಅಪ್ ಆಗ್ಗೇಕು.. ಯೂ ನೋ ಹರ್ ಡೀಟೇಲ್ಸ್?” ಅಂದ. ಜಾನೆಟ್ ಪರ್ಸನ್ನೇ ತಡಕಾಡಿ ಅವಳ ಸೋಶಿಯಲ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ಹೊರತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟಳು...

ಎದೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತ್ತು. ಮುಂದೇನು? ಹೊಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನಿವಳಿಗೆ ಬಂಧುವಾಗಿದ್ದೆನೋ? ತನ್ನದೇ ಕೈ ಆಸರೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ... ಸಮೀರ್ ಬಂದ, ಅವನ ಸದಾ ಪ್ರಶಾಂತ

ಇರ್ತಿದ್ದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಚಿಂತೆಯ ಮೋಡಗಳ ನೆರಳು. “ಹೇಗಿದ್ದಾಳೆ ಜಾನೆಟ್...ಕಂಡೀಶನ್ ಏನು ಗೊತ್ತಾಯ್ತೇ?” ಅನ್ನುತ್ತ ಏನೋ ನೆನಪಾಗಿ, “ಅಂದ ಹಾಗೆ ಜೆಫ್ ಬಳಿ ಮಾತಾಡಿದೆ ಭಾರ್ತಿ, ಅವನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಈ ಕೇಸನ್ನು ಡೀಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನಂತೆ. ಅವನಿಂದ ವಿವರ ತೋಗೊಂಡು ಮಾತಾಡ್ತೀನಿ ಅಂದ”

“ಅದಲ್ಲ ಸಮೀರ್, ಜಾನೆಟ್ ಅಲ್ಲಾ ಇದ್ದದ್ದೇ ಆ ಹುಡುಗ ಮುಸ್ಲಿಂ ಅಂತ... ಯಾವ ಭಯ ಅವಳನ್ನ ಕಾಡ್ತೋ ಅದು ನಿಜ ಆದ ಹಾಗಿದೆ. ಇದರ ಆಳ ಹೇಗೋ ಏನೋ? ನಾವು ಸಹ ಇಲ್ಲಿನವರೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದೊಂದು ಮಾತು ಬೇರೆ ಇರ್ತಿತ್ತೇನೋ?” ಯೋಚಿಸದೆ, ಪೂರ್ಣ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಹೇಳದೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅವನು, “ಅದಲ್ಲ ಈಗಲೇ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಯಾಕೆ...ಚಿಲ್ಲೇದು ಇದು ಫಸ್ಟ್ ಆಫೆನ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು, ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವಳನ್ನ ಮೈನರ್ ಅಂದ... ಜೆಫ್, ನೀ ಸುಮ್ಮನಿರು ನೋಡೋಣ.

‘ಅಲ್ಲ, ಚೆಲ್ಲಿ ಬಸುರಿ ಸಹ...’ ‘ಓ ದೇವರೇ...’ ಅಂದ ಸಮೀರನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿಯೂ ನಿರಾಸೆಯ ಸೆಳಕು.

ಅಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡು ಜೀವ ಕೈ ಮೂಗುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ನಳಿಕೆಯಾಸರೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗಿತ್ತು ಯಾರನ್ನು ಕರೆಸಲಿ? ಉತ್ತರವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಾಣವಾಗಿ ಚುಚ್ಚಿ ಕಾಡಿತು...ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಜನಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕಡಿಮೆ, ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಿ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನುವ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ...ಆದರಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಏನೂ ಆಗಲಾರದ ಈ ಹೇಣ್ಣು ತನ್ನ ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಏನರ್ಥ ಕೊಡ್ತಿ?

ಕೈಯೊಳಗಿನ ಪೋನು ಕರೆದಾಗ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು.... “ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯ ಭಾರತೀ.. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಸಿಗಿಲ್ಲ..” ಅಮ್ಮನ ದನಿ ಭಾರ, ಯಾಕೋ..

‘ಏನಾಯ್ತು...ನಾ ಹೊರಗಿದ್ದೆ ಮನೆ ಮುಟ್ಟಿ ಆ ಮೇಲೆ ಮಾತಾಡೋಣ ಅಂತಿದ್ದೆ...’ ಇವಳ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವ ಮೊದಲೇ “ಸುನಂದಾ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು.. ಕಣೆ.” ಅನ್ನುತ್ತ ತಡೆದಳು ಅಮ್ಮ..

ತಲೆ ಗಿರನ್ನುವಾಗಲೇ ಇವಳಿಂದ ‘ಯಾಕೆ..ಹೇಗೆ..’ ಅಷ್ಟೇ ಶಬ್ದ ಹೊರಬಿದ್ದಿದ್ದುವು. “ಮಗನ ಜೊತೆ ಜಗಳ-ಅದಂತೂ ಮಾಮೂಲಿ ಗೊತ್ತಲ್ಲ...ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಇಂಥಾದ್ದೇ ಏನೋ ನಡ್ತಿದೆ.. ಕಿತ್ತಾಟದಲ್ಲಿ ಅದು ಇವಳನ್ನು ದೂಡಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಮೇಲಿಂದ ಸುನಂದಾ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದು ಎದೆ ತಲೆಗೆ ಏಟಾಗಿ ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಕತೇನೇ ಮುಗಿದೋಯ್ತು...ಛೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೋತು ಹುಡುಗಿ...”

ಗಾಜಿನ ಅಪಾರದರ್ಶಕ ತೆರೆ ಹಿಂದೆ ಜಾನೆಟ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ.. ನೀರು ತುಂಬಿರಬೇಕು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ... ಟಿಶ್ಯೂ ತೆಗೆದು ಒತ್ತಿ ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪೈಡ್‌ಸ್ಟಾಕ್ ನೇತಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನ ಡಾಕ್ಟರು ಇತ್ತಲೇ ನಡೆದು ಬಂದ.

ಇದ್ದಾಗಿನ ಚೆಲ್ಲಿಯನ್ನು - ಜಾನೆಟ್ ಮಗಳು ಚೆಲ್ಲಿ - ತೋಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸ್ವಚ್ಛ ನಗುತ್ತ ನಿಂತಿರುವ ಇವಳ ತೆಳುವಾದ ನಿಲುವು ಯಾವಾಗಿನಂತೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

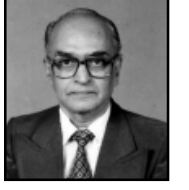
ತುಂಬ ನಿಷ್ಣಾತ ಕೈಗಳವು, ಚಕಚಕನೆ ಓಡುವ ಬೆರಳುಗಳು.ಮಸಾಬು ಮಾಡಿದರೆ ಅಮ್ಮನ ಸ್ಪರ್ಶದಷ್ಟು ಮೃದು ಅವಳ ಅಂಗೈಗಳು.ಮುಖದ ಅಂಗುಲಂಗುಲವನ್ನೂ ಹಗುರವಾಗಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡಿಸಿದಂತೆ ತೀಡುತ್ತ ಮಾತಿಗಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ‘ನೋಡಿಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ಬಿಳಿಕೂದಲು ವಿಸಿಟ್ ಮಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿ ಆಯ್ತು’ ಅಂತ ನಕ್ಕು ಮತ್ತೆ ‘ಡೋಂಟ್ ವರಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡೋಣ’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ತನ್ನ ಬಳಿಯ ಎಣ್ಣೆಗಳಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಇವಳ ಪರ್ಸಿಂಗ್ ಹಾಕುತ್ತ ‘ತಪ್ಪಿಸಬೇಡ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ, ಅಥವಾ ಎರಡ್ನಲಿ ಹಚ್ಚಿ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಬಿಟ್ಟು ತೊಳೆ’

ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಗದರವ ಹಾಗೇನೇ ಆಡಿದ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಸಟಕ್ಕನೆ ನೆನಪಾಗುವುದು ಇನ್ನಾರೂ ಅಲ್ಲ...ಅಮ್ಮನೇ.

‘ನೋಡಿಲ್ಲ’.

SAD DEMISE

K. N. KIRTHI

Kirthi, became a member of the Mysore Association in 1958, when he came to Mumbai, to join Bhabha Atomic Research Centre, as a Junior Scientific Officer. He was in the Physics Department of BARC and was deeply involved in Particle Research. The techniques and protection against radiation protection research. Enthused by Dr. Bhabha, he and his team strove to greater heights in particle research.

Kirthi, apart from Quantum physics had a side of Metaphysics in his personality. He was a great student of Bhagavad Gita and Vishishtadvaita Siddhanta.

He was also a trustee of National Kannada Education Society and spent some 2 years after his retirement in improving education at NKES. He would sit in the classes to observe the lessons by teachers, conduct seminars and workshops for teachers to improve their performance. He was a strict supervisor, and would not tolerate, untruth or laziness.

He passed away after a brief illness at the age of 82 years. Both Mysore Association and NKES have lost a great asset in his demise.

We pray the Lord to give enough courage to Yadu, IMurali and Mala to bear the loss with fortitude.

Mrs. SAROJA SAMPAT

When I first landed on Mumbai, Mr. Sampat and Saroja, graciously offered me shelter at their home. Saroja was a superb hostess. She never raised voice on any occasion and presented a laughing, smiling disposition. Quietly religious, she focused on her family. Although she was

the first cousin of the famous Vyjayantimala, she never herself boasted about any of these. After the sad demise of Sampat, who was a great Cinematographer and producer of the famous Kannada film “Hamsageete” she resolutely brought up her only Son, Srikesh. Although faced with many domestic issues, she never complained even once. She is also remembered as the elder sister of MAN Prasad, who served the Association as Secretary for 17 years. She is Survived by her son and grandson. We pray that the family bears this loss with great fortitude.

- Dr. B.R. Manjunath

SRIDATT JAYARAO

With deep regret, we inform that our life member, Shri Sridatt Jayarao expired on Sunday, 06.08.2017. He was ailing for sometime. He and his wife Smt. Poornima Jayarao had become members only a few years ago. Shri. Sridatt Jayarao worked a National Insurance Company Ltd. Smt. Poornima and Shri Sridatt have a son, Pratik and daughter Simran. It is sad that he had to leave them behind at such middle age (yet to complete 56 years). May his family members have the strength to bear this loss with courage and grit. The Mysore Association wishes convey condolences to the bereaved family.

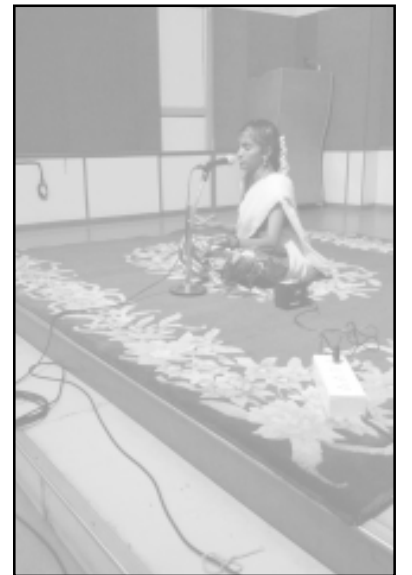
ವಾರ್ಷಿಕ ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಸುಗಮ ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ ಗಣೇಶೋತ್ಸವದ ಮೊದಲು ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ಸುಗಮ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯರಿಗೂ ಹಿರಿಯರಿಗೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಜುಲೈ 30 ರಂದು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷವೂ ಸುಮಾರು 60ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲೇ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಸುಗಮ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ ರಚನೆಯನ್ನೇ ಹಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ನಿಯಮವಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಭಾಷೆಗೆ ಇರುವ ಸೊಬಗು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಇದು ಒಂದು ಸಾಧನ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಿಂದ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಇಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ತುಂಬ ಕಡಿಮೆ. ಮುಂದಿನ ಸಲವಾದರೂ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂದು ಅರಿವಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ರಮ್ಯಾ, ಶ್ರೀ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್, ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಜೇಶ್ವರಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದನಾ ಬಾಲಾ, ಶ್ರೀ. ರಮೇಶ್‌ಐಯರ್ ಇವರು ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಸುಗಮ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧಿಕಾ, ಶ್ರೀಮತಿ ಹೇಮಾ, ಮತ್ತು ಶ್ರೀ. ನವಲ್‌ಕಿಶೋರ್ ಅವರು ಸಹಕರಿಸಿದರು.

ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ತೀರ್ಪುಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

THE MYSORE ASSOCIATION, MUMBAI KARNATIC MUSIC COMPETITION - 2017 Winners

Sr. No	Group I Age 8-13 years	Group II Age 14-18 years	Group III Age 18 years & above	Prize
1	KRISHNA P. ATHREYA	ANANYAA SRIDHAR	-	I
2	JAANAVI ANAND	MEENAKSHI KANNAN	-	II
3	SRIRAM S.	MATHANGI MURALIDHARAN	-	III
4	CHAITANYA HARIKRISHNA	-	-	III
5	SAHANA	-	KAVYA RAMANATHAN	ENCOURAGEMENT
6	ASHWIKA KAILASANATHAN	-	SURAJ VENKATACHALAM	ENCOURAGEMENT
SUGAMA SANGEET (DASARAPADA) COMPETITION - 2017				
Sr. No	Group I Age 8-13 years	Group II Age 14-18 years	Group III Age 18 years & above	Prize
1	S. SRIVATHSAN	ANANYA SRIDHAR	SURAJ VENKATACHALAM	I
2	-	MEENAKSHI KANNAN	-	-
3	IRENE PHILIP	MATHANGI MURALIDHARAN	KAVYA A. BHAGWAT	II
4	S. SRIRAM	SUKRUTIKRITTIKA	-	III
5	-	-	DIVYA VENKATESWARAN	ENCOURAGEMENT
6	-	-	JAYA SURESH	ENCOURAGEMENT
SUGAMA SANGEETA (BHAVAGEETE) COMPETITION - 2017				
Sr. No	Group I Age 8-13 years	Group II Age 14-18 years	Group III Age 18 years & above	Prize
1	-	NAVYAKAVYA A. BHAGWAT	-	I
2	-	DEEPA SHETTY	SWARA PRABHU	II
3	-	SHRAVAN V. SHETTY	USHA D. SHANKAR	III
4	MAHATI RADHESH	-	-	ENCOURAGEMENT
5	SHREYA KALEESWARAN	-	-	ENCOURAGEMENT

ಸ್ವಪ್ನ ಸಾರಸ್ವತ : ಒಂದು ಅಪರೂಪದ ಓದು

ಸ್ವಪ್ನ ಸಾರಸ್ವತ (ಕಾದಂಬರಿ)
ಲೇ: ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಪೈ
ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪ್ರಕಾಶನ
ಬೆಂಗಳೂರು
ಬೆಲೆ : ರೂ. 325/-

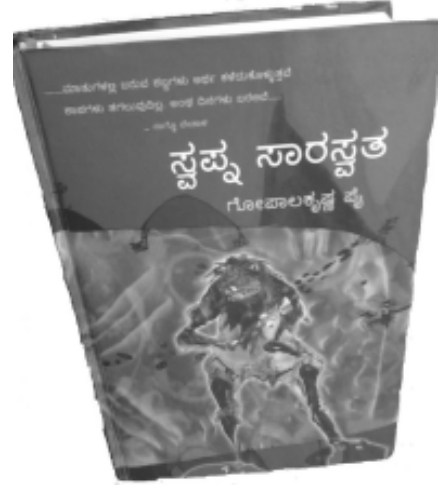
ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಡೋರ್ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾಳಸಾ ದೇವಿಯ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಇದು ಗೋವೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಪುರಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ಮಥನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಮೃತ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅದನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಹಂಚಲು ನಾರಾಯಣ ಧರಿಸಿದ ಮೋಹಿನೀ ರೂಪವೇ ಈ ಮಹಾಳಸಾ ದೇವಿ. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ದೇವಿಗೆ ಮಹಾಳಸಾ ನಾರಾಯಣಿ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. ಈ ದೇವಿಯ ಒಕ್ಕಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರಸ್ವತ ಸಮುದಾಯವೂ ಒಂದು.

ಈ ದೇವಿಗೆ ಬಹಳ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವವೂ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಮೂಲ ದೇವಾಲಯವಿದ್ದದ್ದು ಇಲ್ಲಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ವೇರಣಾ ಎಂಬಲ್ಲಿ. ಹದಿನಾರನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗೋವೆಯ ಮೇಲೆ ಪೋರ್ಚುಗೀಸರ ಆಕ್ರಮಣವಾದದ್ದು ಇತಿಹಾಸ. ಅವರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧ್ವಂಸವಾದ ಅನೇಕ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವೇರಣಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾಳಸಾ ದೇವಾಲಯವೂ ಒಂದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತಾಂತರದಿಂದ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದ ನಲವತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಕುಟುಂಬಗಳ ಬದುಕಿನ ಹೋರಾಟದ ಕಥನವೇ ಸ್ವಪ್ನ ಸಾರಸ್ವತ.

ತಾವು ನಂಬಿದ ಧರ್ಮ, ದೇವರುಗಳ, ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಪೋರ್ಚುಗೀಸರ ಪ್ರಹಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಮ್ಮದೇ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲನೇಕರು ಒತ್ತಡ ತಾಳಲಾರದೆಯೇ ಧರ್ಮಾಂತರಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಗುಡಿ, ಗುಂಡಾರಗಳು ಉರುಳಿ, ಅವುಗಳ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಗೋಡೆಗಳ ಚರ್ಚುಗಳು ಮೇಲೆಳುತ್ತಿವೆ. ಮಹಾಳಸಾ ದೇವಿಯ ದೇವಾಲಯವನ್ನೂ ಉರುಳಿಸಲು ಪೋರ್ಚುಗೀಸರು ತಮ್ಮ ಪಡೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವೇರಣೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಾರಸ್ವತ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ, ಮಹಾಳಸಾ ದೇವಿಯ ಒಕ್ಕಲು, ಮಾಳಶರ್ಮರ ಮಗ ನರಸಪ್ಪಯ್ಯರ ಮೊಮ್ಮಗ ವಿಟ್ಟು ಪೈ ಗೆ ಧರ್ಮ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋಗಲು ದೈವ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೂ ನಲವತ್ತೆ ಮೂರು ಸಾರಸ್ವತ ಕುಟುಂಬಗಳು ಸ್ಥಿರಸೊತ್ತನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು, ಹೊರುವಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊತ್ತು, ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೊರಡುವಾಗ ಆಗಲೇ ಮಹಾಳಸಾ ದೇವಾಲಯ ಉರುಳಿದೆ. ಆದರೆ, ದೇವಿಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ವಿಟ್ಟು ಪೈ ಮನೆಯ "ಧಡ್ಡ" ಎಂಬ ಹುಡುಗನೇ ರಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಬಚ್ಚಿಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ, ವಿಟ್ಟು ಪೈ ಹಾಗೂ ಇತರ ಸಾರಸ್ವತ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಧಡ್ಡ ಈ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ.

ಕಾಲ್ನಡಿ, ಚಕ್ಕಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೊರಟವರಿಗೆ ದುರ್ಭರ ಕಷ್ಟಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಕಾಲರಾ ಬಂದು ಸಾವುಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ತಂದಿರುವ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆಭರಣಗಳ ಕಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹುಚ್ಚೂ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟರ ಮೇಲೆ ಪೋರ್ಚುಗೀಸರ ಭಯ ಬೇರೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ ಈ ಗುಂಪು, ಗೋವೆ ದಾಟಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಕರಾವಳಿಯ ಗುಂಟ ಸಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರುತ್ತಾರೆ. ವಿಟ್ಟು ಪೈಯ ಕುಟುಂಬ ಕುಂಬಳೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಯೀಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದವರು ಮುಂದುವರಿದು ಕೊಚ್ಚಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಮುಂದೆ ಕಥೆ ಸಾಗುವುದು ಕುಂಬಳೆಯಲ್ಲಿ, ವಿಟ್ಟು ಪೈಯ ಕುಟುಂಬದ ಕಥನದೊಂದಿಗೆ, ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಯೂರಿದ ವಿಟ್ಟು ಪೈ ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರ ಚತುರತೆಯಿಂದ, ರಕ್ತಗತವಾದ ವ್ಯಾಪಾರೀ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದದ್ದು, ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಥೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಿತಿವಂತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದರೂ ಆಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ನೆರವೇರದೇ ವಿಟ್ಟು ಪೈ ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಕಥೆ ಅವನ ಮೊಮ್ಮಗ ರಾಮಚಂದ್ರ ಪೈ ಮುಖಾಂತರ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಅಜ್ಜನ ಆಸೆಯಂತೆ ರಾಮಚಂದ್ರ ಪೈ ಆಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ; ಇತರ ಸಾರಸ್ವತ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಸಮುದಾಯವನ್ನು

ಬಲಪಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮಕ್ಕಳ, ತಮ್ಮಂದಿರ ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಜೀವನೋಪಾಯ ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಸಂಸಾರ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಮನೆ ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಸಮೃದ್ಧಿ, ನೆಮ್ಮದಿ ನೆಲೆಯೂರುತ್ತದೆ. ಈ ಮುಂದೆ ಶುರುವಾಗುವುದು ದುರಂತ ಪರ್ವ. ಸಂಸಾರ ಬೆಳೆದಂತೆ, ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡವರಾದಂತೆ, ಬಾಂಧವ್ಯದ ಬಂಧ ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತದೆ. ದಾಯಾದಿ ಕಲಹಗಳು, ಅಸೂಯೆ, ವಾದವಿವಾದಗಳು, ದುರ್ಮರಣಗಳೂ, ಶಾಪಗಳು ರಾಮಚಂದ್ರ ಪೈ ಯ ಶ್ರದ್ಧಾಮೂಲವಾದ ನಾಗ್ನೋ ಬೇತಾಳ (ಬೆತ್ತಲೆ ಬೇತಾಳ) ಮತ್ತೆ ಅವತರಿಸಿ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಹೊಣೆ ಹೊರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಕಥೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಥವಾ ಇನ್ನವುದೋ ಕಾರಣದ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ, ಊರು ಬಿಟ್ಟು ವಲಸೆ ಹೋಗುವುದರ ದಾರುಣತೆ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ಲರನ ಮಾರಣಹೋಮದಿಂದಾಗಿ ಯಹೂದಿಗಳ ವಲಸೆ ಹಾಗೂ ಅವರು ಇಸ್ರೇಲ್ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡದ್ದು, ಭಾರತ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದಾಗ ಉಂಟಾದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಮರ ವಲಸೆ, ಚೀನಾ ಟಿಬೆಟನ್ನು

ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್

ಅಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಹೊರಟು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಟಿಬೆಟನ್ನರು. ಈಚೆಗೆ, ಕಾಶ್ಮೀರದಿಂದ ಮನೆ ಮಠ ಬಿಟ್ಟುಬಂದ ಪಂಡಿತರುಗಳು ಹೀಗೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅನಿವಾರ್ಯ ವಲಸೆಯ ನೋವಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಮನುಷ್ಯಕುಲ ತಾನು ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಹೊಸಜಗತ್ತಿನತ್ತ ಕಾಲುಹಾಕುವಾಗಿನ ಭಾವತೀವ್ರತೆ, ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಅಸಹಾಯಕತೆಗಳ ಜೊತೆಜೊತೆಯಾಗಿಯೇ, ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಅದಮ್ಯ ಇಚ್ಛೆ, ಹಾಗೂ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿರುವ ಸಮಾನ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿರುವ ನಾಳನ; ಬಗೆಗೆ ಭರವಸೆ.

ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದ ವಲಸೆಯ ಕಥನ "ಸ್ವಪ್ನ ಸಾರಸ್ವತ" ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪದ್ದು. ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ ಇದು ವಿಟ್ಟು ಪೈ ಮನೆತನ ಗೋವೆಯಿಂದ ಕುಂಬಳೆಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ ಆರು ತಲೆಮಾರಿನ ಕಥೆಯೆಂದು ಕಂಡರೂ, ಕಥೆಯ ಹರಹು ಈ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಿ, ಸಾರಸ್ವತ ಸಮಾಜದ ನಂಬಿಕೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಆಯಾಯ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ರಾಜಕೀಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳು, ಅದರಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೇಲಾಗುವ ಏರುಪೇರುಗಳು, ಕಾಲಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಬದಲಾಗುವ ಜನರ ಧೋರಣೆಗಳು, ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪೋರ್ಚುಗೀಸರು ಗೋವೆಯನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ತಿಳಿದ ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ಜನಜೀವನದ ಮೇಲಾದ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲಗಳು, ಅಸಹಾಯಕತೆಗಳು, ದ್ವಂದ್ವಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ.

ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳೇ ಮತಾಂತರ ಹೊಂದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ದಿರಿಸು ತೊಟ್ಟು ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು, ತಮ್ಮ ಪೂಜಾಸ್ಥಾನಗಳು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗುವುದು, ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಅವಹೇಳನ, ಪೋರ್ಚುಗೀಸರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಕುಸಿಯುವ ನೈತಿಕತೆ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ವೇರಣೆಯ ಸಾರಸ್ವತರು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹೆದ್ದರೆಗಳ ನಡುವೆ ಅವರನ್ನು

ಮುನ್ನಡೆಸುವುದು ಅವರ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ. ಕೈ ಹಿಡಿದ ದೈವ ನಾಗೋ ಬೇತಾಳನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ದೈವ ಅವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡುವಾಗ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ. ವಲಸೆ ಹೋಗುವಾಗ ಸೋತು ವಾಪಸು ಹೋಗುವ ಮನಸ್ಸಾದಾಗ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ನಿಂತು ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತದೆ.

ಹೊನ್ನಾವರದ ರಾಣಿ ಚೆನ್ನಭೈರಾದೇವಿ. ಉಳ್ಳಾಲದ ರಾಣಿ ಅಬ್ಬಕ್ಕ, ಕುಂಬಳೆಯ ಅರಸರು, ಇಕ್ಕೇರಿಯ ನಾಯಕರು, ಗೋವೆಗೆ ಶಿವಾಜಿಯ ಅಕ್ರಮಣ ಹೀಗೆ ಆಗಾಗ ಬರುವ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳಿಂದ ಕಥೆಗೊಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಆಯಾಮವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಈ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನೂ ಲೇಖಕರು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಾಜಿಯ ಅಕ್ರಮಣದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮಠಾಂತರಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಗೋವೆ ಬಿಟ್ಟು, ಹಿಂದೆ ಸಾರಸ್ವತ ಹಿಂದೂಗಳು ಹಿಡಿದ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ!

ವಿಟ್ಟು ಪೈ ಗರಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪಳಗಿದ ಆತನ ಮೊಮ್ಮಗ ರಾಮಚಂದ್ರ ಪೈ, ಅಜ್ಜನ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ಗೋವೆಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ಸಾರಸ್ವತ ಸಮುದಾಯ ("ಅಮ್ಮಿಗಲೆ" - ನಮ್ಮವರು)ದ ಬಗ್ಗೆ ಮಮಕಾರ, ನಾಲ್ಕು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ವಾಪಸಾಗಿಯೇವು ಎಂಬ ಭರವಸೆ, ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿಯತ್ತು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೂ ವಾರಸುದಾರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಂತ ಹಿತದ ಜೊತೆಜೊತೆಯಾಗಿಯೇ ಸಾರಸ್ವತ ಸಮುದಾಯದ ಹಿತವನ್ನೂ ಕಾಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಜ್ಜನಿಂದ ಕೇಳಿದ "ನಾಗೋ ಬೇತಾಳ" ಅವನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಮರೆಯಾಗದೇ ಇದ್ದು, ಕಾದಂಬರಿಯ ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಅಜ್ಜನ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಸೆಲೆಗಳು, ಮೌಲ್ಯಗಳು ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಲೇಖಕರು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಟ್ಟು ಪೈ ತನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು, ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ದಾಟಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಪೈ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರು ವರ್ಷದ ಸಿದ್ಧನ ವೆಂಕಟೇಶನಿಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಮೂರನೇ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದರೊಳಗೇ ಆ ಮಗು ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮೂಲ ನಲವತ್ತನಾಲ್ಕು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಪೀಳಿಗೆಯ ಅಡೂರಿನ ವಿಟ್ಟಪ್ಪ ಕಮ್ಮಿಗೆ "ನಾಗೋ ಬೇತಾಳ"ನ ಸಂಗತಿಯೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆತ "ನಾಗೋ ಬೇತಾಳನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅಷ್ಟು ಆಸೆ ಇದ್ದರೆ ನಾನೇ ಅರಿವೆ ಕಳಚಿ ಎದುರು ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ" ಎಂಬ ಉದ್ದಟತನದ ಲೇವಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಪೈ ಯ ಮಕ್ಕಳು, ಸ್ವಂತ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪರೊಂದಿಗೆ, ವೈರ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಇವರಿಗೆ ಶಾಪ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಮಗ ಇವರ ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾಲಪ್ರಣೀತ ನಡವಳಿಕೆಯೆದುರು ಅಮ್ಮಿಗಲೆ ಸೊರಗುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕುನೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಅರೇ ಪೀಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಲೇಖಕರ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಕಲೆಗಾರಿಕೆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು. ಸಾರಸ್ವತರ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು, ಕರಾವಳಿಯ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಶಬ್ದಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹದವಾಗಿ ಬೆರೆಸಿದ, ಕಾರಂತರ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುವ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸರಾಗವಾಗಿ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವಿಟ್ಟು ಪೈಯ ಅಲ್ಲಿರಾಳೊಂದಿಗಿನ ಪ್ರಣಯ ಪ್ರಸಂಗವಿರಲಿ, ರಾಮಚಂದ್ರ ಪೈ ಜಮೀನು ಕೊಂಡದ್ದಿರಲಿ, ಉತ್ಕಟ ಪ್ರಸಂಗಗಳಾದ ತಿಮ್ಮ ಪೈಯ ಬಿರುನುಡಿಯಿಂದ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ದಾಯಾದಿಗಳು ಬೇರೆಯಾಗುವುದು, ಜಾಹ್ನವಿ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಕಠೋರ ವ್ರತ ಇವೇ ಆಗಲಿ, ನಾಗರಬಿಂಬದ ಕಳ್ಳತನದ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಇರಲಿ, ಈ ಎಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಘಟಿಸುತ್ತವೆ. ಕಥಾ ಸರಣಿ ನದಿ ಹರಿದಂತೆ ಒಂದು ಹಂತದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ನೂರಾರು ಪತ್ರಗಳು, ಅವುಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಮದುವೆ, ಬಸಿರು, ಬಾಣಂತನ, ಸಾವುಗಳು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಓದುಗ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಳ್ಳದಂತೆ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಲೇಖಕರು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಲೇಖಕರು ಆಗಾಗ ತೋರುವ ಒಳನೋಟಗಳು, ಕಿರು ವಿವರಗಳು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಗೋವೆಯ ಗಡಿ ದಾಟಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಚಿಕ್ಕುಡೆ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಲೇಖಕರು ವಿಟ್ಟು ಪೈ ಮೊದಲಾದ ಸಾರಸ್ವತ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಅಪರಿಚಿತವಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ರೀತಿ ನೋಡಿ ಆಕಾಶದತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿನಂತ ಸಪುರವಾದ ಮರದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಗೆ ಹೊಳೆಯುವ ಹಣ್ಣುಡಿಕೆಯಂತೆ ದುಂಡುದುಂಡು ಅಕ್ಷರಗಳು, ಆಕಾಶವನ್ನೇ ತೋರಿಸುವ ತಲೆಕಟ್ಟುಗಳು. ತಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಸರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಒಣಹಾಕಿದ ಅರಿವೆಗಳಂತೆ ಕಾಣುವ

ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲ. . ." ರಾಣಿ ಅಬ್ಬಕ್ಕನ ವರ್ಣನೆ ನೋಡಿ "" . . . ಕರಿಯ ಮೈ ಬಣ್ಣ, ತುಂಬೈ ಮೈ ಕಟ್ಟು, ನಕ್ಕರೆ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಹಲ್ಲಿನ ಸಾಲು, ರಾಣಿಯಂತೆ ಕಾಣದೇ ಕೊಳಕು ಅಡಿಗಮನೆಯ ಸೇವಕಿಯಂತೆ ಅಥವಾ ಅಗಸಗಿತ್ತಿಯಂತೆ ಕಂಡಳು. ಒಬ್ಬ ಕೋಮಲ ಘನವಂತ ರಾಣಿಯಂತೆ ಇರುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಸಾಧಾರಣ ಹೆಂಗಸಾಗಿದ್ದಳು. ಆದರೂ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಿರುಸು, ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಸೊಬಗು, ಖಂಡತುಂಡ ಮಾತುಗಳು. . ." ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಿನ್ನೂ ಹಡೆದಿದ್ದ ಬಾಣಂತಿಯ ಕೋನೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ " ಕತ್ತಲೆಗಂದು ಉರಿಸಿಟ್ಟ ಕಾಲುದೀಪ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಯ ಬತ್ತಿ. ಮುಳುಗಿಸಿಟ್ಟ ಬೆಲ್ಲದ ನೀರು. ಬೆಕ್ಕಿನಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಬೆತ್ತ, ಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಮೊಳೆ. ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ, ಆರನೆಯ ದಿನದ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಪರಿಕರಗಳು. . ." ಇಂತಹಾ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿವರ ಸಮೃದ್ಧಿ ಕಾದಂಬರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಂಡುಬಂದು ಓದಿನ ಅನುಭವವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಬಂದ ಮಹತ್ವದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಬರಿಯ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಗಣನೀಯ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ ಸಾರಸ್ವತ ಸಮುದಾಯದ ಪರಂಪರೆಯ ದಾಖಲೆಯಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಇದು ನಾಲ್ಕು ಕಾಲ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ, ವೇರಣೆಯಲ್ಲಿ, ಮಹಾಳಸಾ ದೇವಿಯ ಹೊಸ ಭವ್ಯ ದೇವಾಲಯ ಈಗ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಂತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೆ ಹಳೆಯ ದೇವಾಲಯವಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಜುಲೈ 2, 2017 ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.00 ಕ್ಕೆ ಮುಂಬಯಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ BSKB Association, ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣನಿಗಾಗಿ ಹೊಸತಾದ ಮಂದಿರ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಭಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಪೂಜ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕುಕ್ಕೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮಠದ ಮಠಾಧೀಶರಾದ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಸನ್ನ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು.

ಅವರುಗಳ ನಲುಗೈಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಲಾ ಸ್ಥಾಪನೆ, ಮಂತ್ರ ಘೋಷದ ಜರುಗಿತು. ಮುಂಬಯಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಜೊತೆಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಆಸ್ತಿಭಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿದರು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ಸುರೇಶ್ ರಾಯರು ಮಾತನಾಡಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕನಸು ಈಗ ನನಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮುದಾಯದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ, ಇಡೀ ಮುಂಬಯಿ ನಗರದ ಕೆಲಸ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಭಗವದ್ ಸಂದೇಶ, ಮತ್ತೆ ಮುಂಬಯಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮೊಳಗಲು, ಈ ಮಂದಿರ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ ತೀರ್ಥರವರ ಸಂದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ, ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮಾಭಾವವನ್ನು ಈ ಮಂದಿರ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದರು.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಸನ್ನ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು, ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಕೇವಲ ಮುಂಬಯಿ ನಗರದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಂತಹ ಕೆಲಸ ಸಾಧ್ಯ. ತಮ್ಮ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸಗಳೊಂದಿಗೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನೆಲೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಿರುವುದು ನಮಗೆ ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರು.

ಸುಮಾರು 40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಈ ಮಂದಿರ, ಕರಾವಳಿಯ ಮಂದಿರ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದು, ಮುಂದಿನ ಕಟ್ಟಡ, ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಮಹಡಿಗಳಲ್ಲೂ ಹಲವಾರು ಹಜಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಐದು ಅಂತಸ್ತಿನ ಕಟ್ಟಡ, ಬಿಎಸ್‌ಕೆಬಿ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಧನ ಸಹಾಯ ನೀಡಿ ಈ ಕಟ್ಟಡದ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿರಾಗುವ ಬಯಕೆ ಇರುವವರು ದಯಮಾಡಿ ದೂರವಾಣಿ: 9869007308 ಅಥವಾ ಈ ಮೈಲ್: gpt@bskba.com ಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

Youth Wing

This Gen Career Options Ethical hacking

For all those who hack friends' social networking accounts for "fun", for those who are good at cracking passwords and unlocking a locked system, those who spend a majority of their time experimenting with various codes – this is a great way to put those grey cells to a good use. You can breach the security of computer systems and get paid for it!

Many big companies look for ethical hackers for various security purposes. You need to have a good knowledge of coding in different programming languages. You can start your career by interning for an organization and then convert it to a permanent job. The average salary ranges between Rs.2-5 lakhs for a fresher, and after an experience of five to six years, you can easily command a salary of Rs. 10-12 lakhs annually, depending upon your skills.

source:<http://www.thebetterindia.com>
<http://1sudoku.com>
www.google.co.in

Where to apply?

Institutes like Indian School of Ethical Hacking and Institute of Information Security offer various courses in ethical hacking. There is a short course of 15 days offered by Arizona Infotech in Pune. It is important that you don't have any criminal record because the course is all about trust and companies wouldn't like to leave their security in the hands of someone who can't be trusted.

White Hat is known as Ethical Hacker

White hat hackers choose to use their powers for good rather than evil. Also known as "ethical hackers," white

hat hackers can sometimes be paid employees or contractors working for companies as security specialists that attempt to find security holes via hacking.

		
8	2	9
5 6	9 3	8 2
	8	
6 7	3	8 5
4 5 6	1 2	3
2 1	8	4 9
	2	
9 1	5 4 7 6	
	4 9	5

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್, ಮುಂಬೈ The Mysore Association, Mumbai

393, Bhaudaji Road, Matunga, Mumbai – 400 019, Ph : 2402 4647 / 2403 7065, e-mail : mysoreassociation.mumbai@gmail.com

FORTHCOMING PROGRAMMES

DATE	TIMING	PROGRAMMES
15.08.2017	10.00 A.M. 6.30 p.m.	Flag Hosting The Mysore Association Mumbai & GuruSmt. Rajee Narayan Presents “Bharati Pamalai” (A margam of Bharatnatyam with songs of Sri. Subramania Bharati , the great Tamil Patriot –poet by the students of Nritya geethanjali
24.08.2017	10.00 a.m. 7.30 p.m.	Shree Swarnagouri Prathishthapana & Pooja Pooja & Mangalarathi
25.08.2017	9.00 a.m. 7.30 p.m.	Shree Mahaganapathi Prathishthapana & Pooja Pooja & Mangalarathi
26.08.2017	9.00 a.m. 5.00 p.m. 7.00 p.m. 8.00 p.m.	Pooja & Mangalarathi Arashina Kum kum for Ladies “Bhajans” by BSKB - Ladies Wing Pooja & Mangalarathi
27.08.2017	9.00 a.m. 10.00 a.m. 12.30 p.m.	Pooja & Mangalarathi Vedaghosha by Vaidikas of Shankar Mutt Mahamangalarathi Shree Swarna Gouri and Shree Mahaganapathy Immersion Prasada Viniyoga
27.09.2017	7.00 p.m.	SHARADA POOJE

ಸಮಸ್ತ ಓದುಗರಿಗೆಲ್ಲ
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ
ಹಾಗೂ
ನೌರಿ-ನಣೀಶ ಹಬ್ಬದ
ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಷಯಗಳು.

ಸಮಸ್ತ ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ಸವದ
ಶುಭಾಶಯಗಳು

